

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล
พ.ศ.2554-2559

เทศบาลตำบลฟิ่งแดด อำเภอเมือง
จังหวัดมุกดาหาร

บทที่ 1

บทนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุพื้นฐานและการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการเกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางของการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางของการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและแนวทางในการทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปสู่การแก้ไขและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

อย่างรอบด้าน หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานการคำนึงถึงสภาพการณ์ที่จะต้องบรรลุ และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งมิติด้านการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม องค์กร และการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนมิติในเชิงพื้นที่ ทั้งพื้นที่ใกล้เคียงขยายไปสู่พื้นที่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ ระดับทวีป จนกระทั่งในระดับโลกด้วย

สาเหตุที่ต้องมองอย่างรอบด้าน เพราะในโลกของความเป็นจริงนั้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และองค์กรทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับทวีปและในระดับโลกล้วนส่งผลกระทบต่อเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทางตรงก็ทางอ้อม จึงกล่าวได้ว่าปรากฏการณ์ทั้ง 4 ด้านที่เกิดกับเขตพื้นที่ 4 ระดับนี้ ล้วนถือเป็นสภาพแวดล้อมที่ควรต้องคำนึงถึงในกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น

ดังนั้น ในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จึงไม่ควรมองรอบด้านเพียงเขตพื้นที่การปกครองตนเองเท่านั้น แต่ต้องมองให้กว้างออกไปคลุมเขตพื้นที่อื่นด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลรับมือกับสถานการณ์ หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากเขตพื้นที่เหล่านั้นอย่างรู้เท่าทันจนทำให้สามารถใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ได้อย่างเต็มที่ หรือหาหนทางป้องกันอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ (Proactive)

อย่างเป็นระบบ หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 8 ขั้นตอนดังนี้

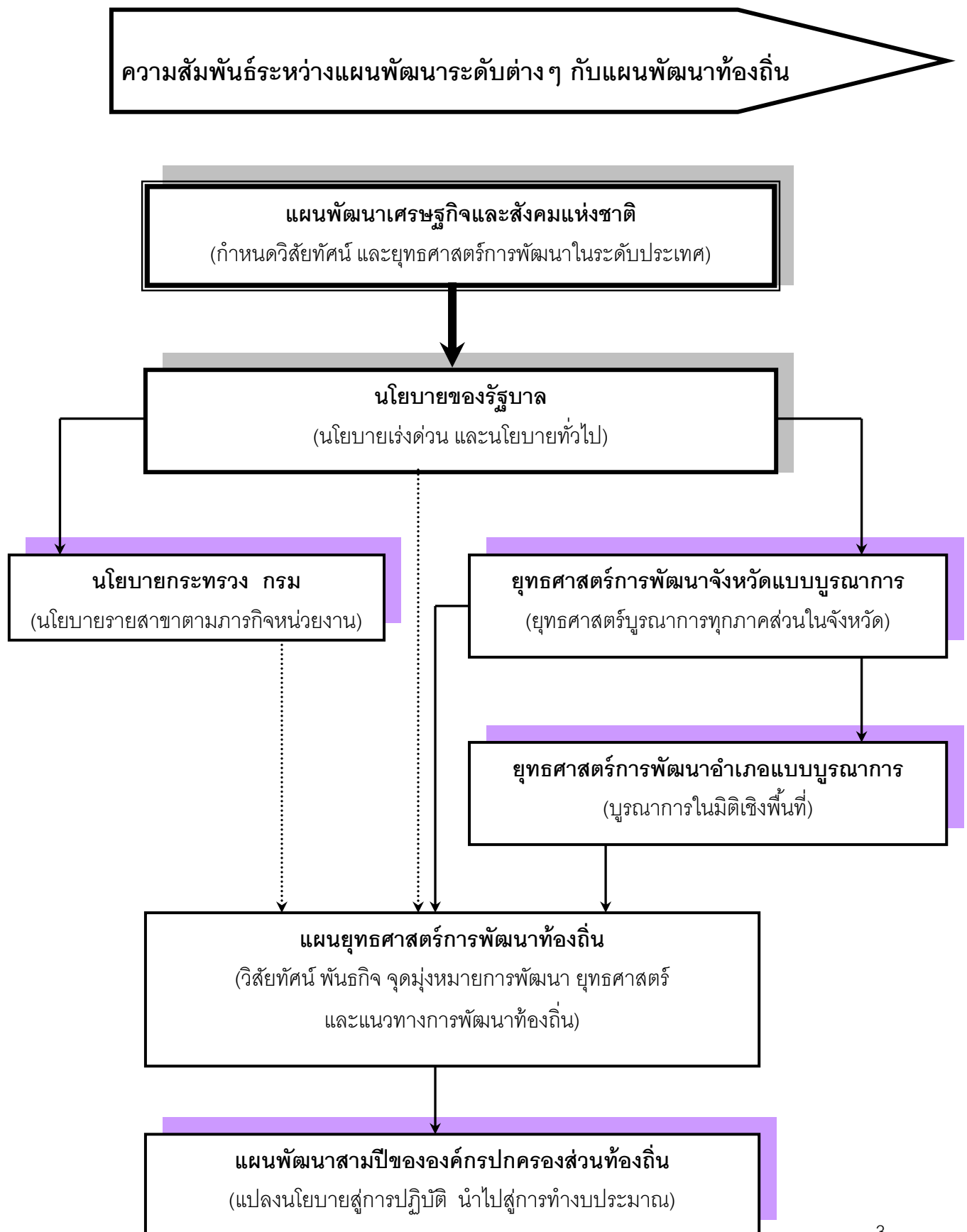
1. การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ
2. การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์พัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน และกำหนดประเด็นในการพัฒนา
3. การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน
4. การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
5. การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น
6. การกำหนดยุทธศาสตร์และบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น
7. การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น
8. การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปทางทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนด วิสัยทัศน์ หรือภาพในอนาคต และแปลงมาสู่การปฏิบัติ ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 จึงได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้จำนวน 2 ประเภท คือ

1. **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา** เป็นแผนพัฒนาระยะยาว
2. **แผนพัฒนาสามปี** เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียน (Rolling Plan) ที่ต้องมีการทบทวนและจัดทำทุกปีงบประมาณ ซึ่งแผนสามปีนี้จะนำไปสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาสามปีผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักถึงขั้นตอน และกำหนดเวลาของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาของทั้งระดับจังหวัดและระดับอำเภอด้วย

ประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ 2 ประเภท ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาอำเภอ

แผนพัฒนาสามปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบแผนงาน

ในส่วนของ **แผนการดำเนินงาน** ที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 นั้น มิใช่การจัดทำแผนพัฒนา แต่เป็นเอกสารที่รวบรวมแผนงาน โครงการ กิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละปีงบประมาณเพื่อให้ทราบกิจกรรมการพัฒนาในพื้นที่ที่ดำเนินการ

องค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ได้กำหนดองค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้สรุปได้ดังนี้

1. **คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น** เป็นองค์กรที่มีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ การผังเมือง ตลอดจนให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น

2. **คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น** เป็นองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาล

ประวัติของตำบลฝึ้งแดด

ตำบลฝึ้งแดด อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ได้จัดตั้งขึ้นเป็นตำบล เมื่อปี พ.ศ.2463 รวมระยะเวลาการจัดตั้ง จนถึงปัจจุบัน รวม 90 ปี โดยใช้ชื่อบ้านฝึ้งแดด ซึ่งเป็นหมู่บ้าน ศูนย์กลางของตำบลใช้เรียกชื่อตำบล คำว่า “ฝึ้งแดด” เปลี่ยนมาจากคำว่า “ตากแดด” ซึ่งเป็นภาษาถิ่นอีสาน ที่มาของคำนี้มาจากคำบอกเล่าว่า บริเวณบ้านฝึ้งแดดหมู่ที่ 1, 2 ในปัจจุบันนี้ มีราษฎรกลุ่มหนึ่งอพยพมาจากบ้านท่าวัวแดง แขวงสุวรรณเขต ประเทศลาว ตั้งแต่ พ.ศ.2285 ได้ตั้งหมู่บ้านมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 268 ปี และบริเวณดังกล่าวชาวบ้านสมัยนั้น ใช้สำหรับซักและตากเสื้อผ้า ซึ่งมีกันคนละชุด พอจะซักเสื้อผ้าก็จะนัดหมายกันแยกกันไปอยู่ในป่าและถอดเสื้อผ้าออกซัก และตากรวมกันไว้ เป็นอย่างนี้อยู่นาน จึงเรียกบริเวณนี้ว่า “บ้านตากแดด” และเป็นต้นกำเนิดของต้นสกุล “สุพร” มีกำนันคนแรกคือ นายวงศ์ จันทา สุพร และต่อมาจึงได้เปลี่ยนชื่อหมู่บ้านเป็น “บ้านฝึ้งแดด” นั่นเอง

ความเป็นมาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

เดิมเทศบาลตำบลฝึ้งแดดมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 23 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 และได้รับการ ได้ทำการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

★ สภาพทั่วไป★

พื้นที่ทางกายภาพส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม และบางส่วนเป็นที่ดอน มีลำน้ำไหลผ่านหลายสาย ซึ่งเกิดจากภูเขาในเขตอำเภอดงหลวง, ตำบลดงมอน, และตำบลนาโสก ไหลผ่านพื้นที่ของตำบลฝึ้งแดดได้แก่ ห้วยมุก, ห้วยยาง, ห้วยโป่ง,ห้วยจาน,ห้วยตูม, ห้วยแดง, ห้วยกุดพิหาญ,และห้วยอ้อยหนู ซึ่งเหมาะแก่การทำการเกษตร สภาพอากาศร้อนและร้อนจัดในช่วงฤดูร้อน

[illegible]

*** ลักษณะที่ตั้ง ***

เทศบาลตำบลฝึ้งแดด ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอเมืองมุกดาหาร อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองมุกดาหาร 25 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตดังต่อไปนี้

หลักเขตที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่ตรงบริเวณจุดกึ่งกลางสามแยก ถนนสายบ้านโพนงาม – จอมมณีเหนือ กับถนน อบจ.มท. หมายเลข 3131 สายบ้านฝึ้งแดด – บ้านแฝก ตำบลโพนงาม อำเภอคำชะอี บริเวณพิกัด VD 428408

ด้านทิศเหนือ

จากหลักเขตที่ 1 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวถนนสายบ้านโพนงาม – จอมมณีเหนือ ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ 2 ตั้งอยู่บริเวณกึ่งกลางสามแยกเกวียน บริเวณพิกัด VD 445409 รวมระยะทางประมาณ 1,500 เมตร

จากหลักเขตที่ 2 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝึ้งแดด กับ ตำบลดงมอน อำเภอเมืองมุกดาหาร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านสามแยกทางเกวียน ถึงหลักเขตที่ 3 บริเวณพิกัด VD 454397 รวมระยะทางประมาณ 1,500 เมตร

จากหลักเขตที่ 3 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝึ้งแดด กับ ตำบลดงมอน อำเภอเมืองมุกดาหาร ผ่านห้วยไผ่แดงไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่กึ่งกลางสามแยกถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2292 สายบ้านโนนตูม – ก้านเหลืองดง บริเวณพิกัด VD 459398 รวมระยะทางประมาณ 600 เมตร

จากหลักเขตที่ 4 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝึ้งแดด กับ ตำบลดงมอน อำเภอเมืองมุกดาหาร ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ 5 ซึ่งตั้งอยู่บริเวณ ถนนสายบ้านฝึ้งแดด – วัดมณีรัตนาราม บ้านห้วยยาง ตำบลดงมอน บริเวณพิกัด VD 466397 รวมระยะทางประมาณ 600 เมตร

จากหลักเขตที่ 5 เป็นเส้นเลียบขนานตามแนวกึ่งกลางถนน สายบ้านฝึ้งแดด – วัดมณีรัตนาราม บ้านห้วยยาง ตำบลดงมอน ไปทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 500 เมตร และเป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝึ้งแดด กับ ตำบลดงมอน อำเภอเมืองมุกดาหาร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านห้วยยาง ถึงหลักเขตที่ 6 ซึ่งตั้งอยู่กึ่งกลางห้วยยาง บริเวณพิกัด VD 471385 รวมระยะทางประมาณ 1,300 เมตร

จากหลักเขตที่ 6 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวกึ่งกลางห้วยยาง ไปทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 500 เมตร และเป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝึ้งแดด กับ ตำบลดงมอน อำเภอเมืองมุกดาหารไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 7 ซึ่งตั้งอยู่บริเวณทางเกวียน บริเวณพิกัด VD 478378 รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ 6,500 เมตร

ด้านทิศตะวันออก

จากหลักเขตที่ 7 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวกิ่งกลางทางเกวียนเดิม ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านสามแยกทางเกวียน ถึงหลักเขตที่ 8 ตั้งอยู่บริเวณข้างสวนยาง บริเวณพิกัด VD 483365 รวมระยะทางประมาณ 1,500 เมตร

จากหลักเขตที่ 8 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝั่งแดง กับ ตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองมุกดาหาร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 9 ตั้งอยู่บริเวณไร่อ้อย บริเวณพิกัด VD 490360 รวมระยะทางประมาณ 900 เมตร

จากหลักเขตที่ 9 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝั่งแดง กับตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองมุกดาหาร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านห้วยมุก ถึงบริเวณพิกัด VD 496355 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวกิ่งกลางห้วยมุก ผ่านแยกห้วยเสียว ถึงหลักเขตที่ 10 ตั้งอยู่บริเวณสามแยกห้วยอ้อยหนูปรรจบห้วยเสียว บริเวณพิกัด VD 501353 รวมระยะทางประมาณ 1,300 เมตร

จากหลักเขตที่ 10 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวกิ่งกลางห้วยอ้อยหนู ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 สายมุกดาหาร – คำชะอี ถึงหลักเขตที่ 11 ตั้งอยู่บริเวณกิ่งกลางสะพาน บริเวณพิกัด VD 496357 รวมระยะทางประมาณ 800 เมตร

จากหลักเขตที่ 11 เป็นเส้นเลียบตามแนวกิ่งกลางห้วยอ้อยหนู ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะทางประมาณ 800 เมตร และไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ขนานไปตามแนวห้วยอ้อยหนู ถึงหลักเขตที่ 12 ตั้งอยู่บริเวณกิ่งกลางห้วยอ้อยหนูตัดกับทางเกวียน บริเวณพิกัด VD 488313 รวมระยะประมาณ 3,500 เมตร

จากหลักเขตที่ 12 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวกิ่งกลางห้วยอ้อยหนู ไปทางทิศใต้ ตามแนวกิ่งกลางห้วยอ้อยหนู ถึงหลักเขตที่ 13 ตั้งอยู่บริเวณกิ่งกลางห้วยอ้อยหนูตัดกับทางเกวียนเดิม บริเวณพิกัด VD 487307 รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ 8,000 เมตร

ด้านทิศใต้

จากหลักเขตที่ 13 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวถนนสายบ้านหนองไฮ - บ้านหนองโจด (ทางเกวียนเดิม) อำเภอเมืองมุกดาหาร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 14 อยู่บริเวณข้างสวนยางพารา บริเวณพิกัด VD 482311 รวมระยะทางประมาณ 800 เมตร

จากหลักเขตที่ 14 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝั่งแดง กับตำบลเหล่าสร้างถ่อ อำเภอคำชะอี ไปทางทิศเหนือ ถึงหลักเขตที่ 15 อยู่บริเวณเขตบ้านหนองปลาชีว บริเวณพิกัด VD 482332 รวมระยะทางประมาณ 2,000 เมตร

จากหลักเขตที่ 15 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝั่งแดง กับตำบลเหล่าสร้างถ่อ อำเภอคำชะอี ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 16 อยู่บริเวณทางเกวียนเดิม บริเวณพิกัด VD 470337 รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ 4,500 เมตร

ด้านทิศตะวันตก

จากหลักเขตที่ 16 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝั่งแดง กับ ตำบลเหล่าสร้างถ่อ อำเภอคำชะอี ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านริมหนองลาดควายด้านทิศตะวันตก ถึงหลักเขตที่ 17 อยู่บริเวณห้วยชนช้าง บริเวณพิกัด VD 475341 รวมระยะทางประมาณ 600 เมตร

จากหลักเขตที่ 17 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวกิ่งกลางห้วยชนช้าง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านถนน อบจ.มท. หมายเลข 3023 สายบ้านจอมมณีใต้ – นาหลวง ถึงหลักเขตที่ 18 อยู่บริเวณกิ่งกลางถนนตรงท่อเหลี่ยม บริเวณพิกัด VD 470348 รวมระยะทางประมาณ 800 เมตร

จากหลักเขตที่ 18 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวกิ่งกลางห้วยมุก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 18 อยู่บริเวณจุดกิ่งกลางห้วยมุก บริเวณพิกัด VD 449359 รวมระยะทางประมาณ 2,400 เมตร

จากหลักเขตที่ 19 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝั่งแดง อำเภอเมืองมุกดาหาร กับตำบลหนองเอี่ยน อำเภอคำชะอี ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 12 สายมุกดาหาร – คำชะอี ถึงบริเวณพิกัด VD 446369 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านห้วยตูม ถึงหลักเขตที่ 20 อยู่บริเวณกิ่งกลางห้วยตูม บริเวณพิกัด VD 443372 รวมระยะทางประมาณ 1,400 เมตร

จากหลักเขตที่ 20 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวกิ่งกลางห้วยตูม ไปทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 500 เมตร และไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลฝั่งแดง อำเภอเมืองมุกดาหาร กับ ตำบลโพนงาม อำเภอคำชะอี ถึงหลักเขตที่ 21 อยู่บริเวณกิ่งกลางถนน อบจ.มท. หมายเลข 3131 สายทางบ้านฝั่งแดง – บ้านแฝก ตำบลโพนงาม อำเภอคำชะอี บริเวณพิกัด VD 429402 รวมระยะทางประมาณ 3,500 เมตร

จากหลักเขตที่ 21 เป็นเส้นเลียบไปตามแนวกิ่งกลางถนน อบจ.มท. หมายเลข 3131 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงบริเวณจุดกิ่งกลางสามแยก ถนนสายบ้านโพนงาม – จอมมณีเหนือ บริเวณพิกัด VD 428408 ซึ่งบรรจบหลักเขตที่ 1 รวมระยะทางด้านทิศตะวันตก ประมาณ 9,000 เมตร

***การเมืองการปกครอง ***

ในเขตเทศบาล แยกออกเป็น 2 เขต 13 หมู่บ้าน ดังนี้

เขต	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน ครัวเรือน	ชื่อผู้นำ
			ชาย	หญิง	รวม		
1	1	บ้านฝั่งแดด	247	247	494	93	นายสว่าง สาภาชี
	2	บ้านฝั่งแดด	138	143	281	61	นายสุรชาติ สุพร
	3	บ้านโนนตูม	406	377	783	182	นายวิโรจน์ แก้วดี
	8	บ้านหนองไผ่	206	198	404	76	นายอุดร สุพร
	9	บ้านกกบก	104	124	228	43	นายลม สุพร
	12	บ้านหนองเขียน	192	176	368	68	นายทองฤทธิ์ สุพร
	รวม		1,293	1,265	2,558	523	
2	4	บ้านคำฝ้าง	267	255	522	90	นายประสิทธิ์ ภูมลา
	5	บ้านนาคำ	360	365	725	130	นายมาย ขำคม
	6	บ้านนาคำ	188	189	377	66	นายสมยศ สุพร
	7	บ้านจอมมณีใต้	252	256	508	104	นายวิรัชศักดิ์ ภูมลา
	10	บ้านหนองแล้ง	251	234	485	100	นายนิม สุพร
	11	บ้านหนองปลาชีว	83	100	183	42	นายจินดา พุทธจักร
	13	บ้านคำฝ้าง	96	103	199	42	นายสง่า สุพร
รวม			1,497	1,502	2,999	574	
รวมทั้งสิ้น			2,790	2,767	5,557	1,097	

***ประชากร ***

ประชากรทั้งสิ้น 5,557 คน แยกเป็นชาย 2,790 คน หญิง 2,767 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 232 คน / ตารางกิโลเมตร

ที่มา :ฐานข้อมูลงานทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2552

*** ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ***

การคมนาคมขนส่ง

เทศบาล มีเส้นทางถนนซึ่งเป็นทางหลวงสายแผ่นดินที่สำคัญ คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 ถนนมุกดาหาร-คำชะอี ยาวประมาณ 3,500 เมตร ระยะทางจากตำบลฝั่งแดงถึงอำเภอเมืองมุกดาหาร บนเส้นทางถนนถนนมุกดาหาร-คำชะอี ประมาณ 25 กิโลเมตร การคมนาคมขนส่งมีได้ทางเดียว คือ ทางบก โดยมีรถโดยสารประจำทางเข้าสู่สถานีขนส่งอำเภอเมืองมุกดาหาร ตลอดวัน ได้แก่ สายขอนแก่น-มุกดาหาร ,สายสวาม-มุกดาหาร ,สายหนองสูง-คำชะอี-มุกดาหาร

การไฟฟ้า

ครัวเรือนในเขตเทศบาลทุกครัวเรือน มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน โดยใช้บริการจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดมุกดาหาร

การประปา

ชุมชนในเขตเทศบาล ใช้บริการจากการประปาหมู่บ้าน และสามารถให้บริการประชาชนในเขตเทศบาลได้ครบทุกครัวเรือน

การสื่อสาร และโทรคมนาคม

ในเขตเทศบาลมีระบบสื่อสาร โทรคมนาคมที่สะดวก ได้แก่ โทรศัพท์สาธารณะ ครอบคลุมหมู่บ้าน และสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่เข้าถึงครบทุกเครือข่าย และเทศบาล ยังมีศูนย์วิทยุสื่อสารประจำเทศบาล โดยใช้ความถี่ 162.525 เมกกะเฮิรตซ์ นามเรียกขานคือ “ตากแดด” มีกำลังส่ง 10 วัตต์

ลักษณะการใช้ที่ดิน

พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลฝั่งแดง มีจำนวน 24 ตารางกิโลเมตร หรือ 15,000 ไร่ โดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ว่างและพื้นที่การเกษตร ส่วนพื้นที่ที่เหลือเป็นพื้นที่พักอาศัย ย่านพาณิชยกรรม หน่วยงานราชการ และสถานบริการ ซึ่งปัจจุบันมีลักษณะผสมผสานปะปนกัน

การไปรษณีย์ โทรเลข

ในเขตเทศบาลตำบลฝั่งแดง ยังไม่มีที่ทำการไปรษณีย์ การใช้บริการไปรษณีย์จะติดต่อที่ศูนย์ไปรษณีย์บ้านฝั่งแดง ซึ่งอยู่ห่างจากสำนักงานเทศบาลตำบลฝั่งแดง ประมาณ 2 กิโลเมตร

ระบบเสียงตามสาย

เทศบาล ได้ดำเนินการติดตั้งระบบเสียงตามสายให้แก่ชุมชนในเขตเทศบาลทุกชุมชน

ศูนย์วิทยุชุมชน

เทศบาลร่วมกับคณะกรรมการวิทยุชุมชนคนผืนดิน ได้ดำเนินการจัดตั้งจุดปฏิบัติการเรียนรู้วิทยุชุมชนเทศบาลตำบลผืนดิน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมการบริหารงานวิทยุชุมชนแก่ชุมชน โดยให้บริการในคลื่นความถี่ 98.75 MHz.

*** ด้านเศรษฐกิจ ***

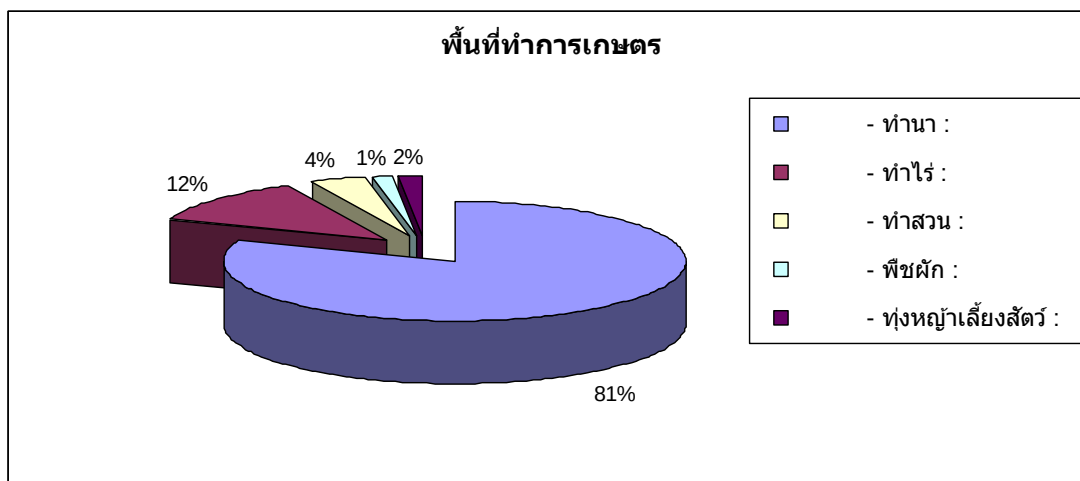
โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

กิจกรรมทางเศรษฐกิจหลักของประชาชนส่วนใหญ่คือเกษตรกรรม โดยพืชหลักที่เพาะปลูก ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดอ่อน และมันสำปะหลัง และเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ โดยเป็นรูปแบบการผลิตเพื่อการบริโภคเป็นส่วนใหญ่ ที่เหลือบางส่วนจึงนำไปจำหน่าย เนื่องจากโดยทั่วไปลักษณะการครองเรือนเป็นครอบครัวขยาย สมาชิกในครัวเรือนอยู่รวมกันหลายช่วงอายุ ซึ่งเกษตรกรบางส่วนเกิดการว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิต บางส่วนก็ไปรับจ้างที่ตัวเมือง และเมืองหลวง มีเพียงบางส่วนที่ประกอบอาชีพค้าขาย และรับราชการ

ต่อมาเมื่อมีการส่งเสริมการค้า ท่องเที่ยวของจังหวัดมุกดาหาร มีการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 2 (มุกดาหาร-สุวรรณเขต) และการปรับปรุงถนนหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 มุกดาหาร-คำชะอี ทำให้มีการติดต่อค้าขายเพิ่มมากขึ้น ซึ่งกิจการค้าและบริการในเขตเทศบาลตำบลผืนดิน ประกอบด้วยร้านค้าประเภทต่างๆ ได้แก่ ร้านขายของชำ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และร้านขายวัสดุก่อสร้าง นอกจากนี้ยังมีการบริการประเภทต่างๆ อาทิ ร้านเสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ร้านถ่ายรูป บั๊กกะโล่ ตู้ซ่มมรดยนต์ และสถานบันเทิง ทำให้กิจกรรมการค้า การบริการกลายเป็นกิจกรรมรองที่ทำรายได้ให้แก่ประชาชน โดยขณะเดียวกันในภาคเกษตรกรรมได้มีการส่งเสริมให้มีการปลูกยางพารา และยูคาลิปตัส ซึ่งสามารถเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรได้เป็นอย่างดี

ประชากร ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร เช่น ทำนา ไร่ มันสำปะหลัง ไร่ อ้อย สวนยางพารา, รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย และรับราชการ รายได้ของประชากร เฉลี่ย 36,683.34 บาท/คน/ปี

พื้นที่การเกษตร :	11,856	ไร่
- ทำนา :	9,557	ไร่
- ไร่ :	1,478	ไร่
- ทำสวน :	459	ไร่
- พืชผัก :	177	ไร่
- พืชไร่ :	185	ไร่

ที่มา : ฝ่ายนโยบายและวิชาการ

การพาณิชย์กรรมและบริการ

สถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม

ก) สถานีบริการน้ำมัน	จำนวน	8 แห่ง
ข) ร้านซ่อม/จำหน่ายอะไหล่รถยนต์, จักรยานยนต์	จำนวน	15 แห่ง
ค) ตลาดชั่วคราว(ตลาดโนนตูม)	จำนวน	1 แห่ง
ง) ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	จำนวน	43 แห่ง
จ) ร้านจำหน่ายอาหารสัตว์/สินค้าการเกษตร	จำนวน	2 แห่ง
ฉ) ร้านจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า, โทรศัพท์มือถือ	จำนวน	1 แห่ง
ช) ร้านจำหน่ายอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	จำนวน	1 แห่ง
ซ) ร้านจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง	จำนวน	2 แห่ง
ณ) ร้านจำหน่ายเนื้อสัตว์	จำนวน	3 แห่ง

สถานประกอบการค้าด้านบริการ

ก) ห้องพัก/บังกะโล	จำนวน	4 แห่ง
ข) สวนอาหาร/เครื่องดื่ม	จำนวน	4 แห่ง
ค) ร้านจำหน่ายอาหาร	จำนวน	10 แห่ง
ง) ร้านตัดผม/เสริมสวย	จำนวน	6 แห่ง
จ) ร้านล้างอัดถ่ายภาพ	จำนวน	1 แห่ง
ฉ) ร้านล้างอัดฉีดรถยนต์	จำนวน	1 แห่ง
ช) ธนาคาร/สถาบันการเงิน	จำนวน	13 แห่ง ได้แก่
1) ธนาคารหมู่บ้าน 13 หมู่บ้าน		
2) ธนาคารชุมชนบ้านจอมมณีใต้		

การอุตสาหกรรม

ภายในเขตเทศบาล ยังไม่มีการตั้งโรงงานเพื่อการผลิตสินค้าทางอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ใดๆ คงมีเพียงอุตสาหกรรมขนาดเล็กเท่านั้นที่จัดทำเป็นธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย

ก) โรงสีข้าว	จำนวน 49 แห่ง
ข) โรงกลึง	จำนวน 1 แห่ง
ค) โรงประกอบเครื่องจักรทางการเกษตร	จำนวน 1 แห่ง

การท่องเที่ยว

สถานที่สำคัญที่น่าสนใจในเขตเทศบาล

- ถ้ำพระภูทอก อยู่ทางทิศเหนือของเทศบาลเป็นพื้นที่ติดต่อกับเขตตำบลโพนงาม และตำบลดงมอน เป็นพุทธสถานแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่บนภูทอก มีพระพุทธรูปเก่าแก่ตั้งอยู่บนซอกผาหินเป็นสถานที่ชาวบ้านทั้งสามตำบลให้ความเคารพศรัทธา โดยเชื่อว่าการให้การเคารพบูชาสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ จะทำให้ชีวิตจะอยู่เย็นเป็นสุข ฝนตกต้องตามฤดูกาล ข้าวปลาอาหารบริบูรณ์ จึงมีประเพณีสงฆ์พระภูทอกขึ้น ในช่วงเดือนห้า หรือประมาณเดือนเมษายน เป็นประจำทุกปี

- กลองโบราณ ตั้งอยู่ในวัดเฉลิมชัย หมู่ 1 บ้านฝั่งแดด เป็นกลองโบราณขนาดใหญ่ นับเป็นโบราณวัตถุเก่าแก่ที่สำคัญของชาวตำบลฝั่งแดด

- พระพุทธรชินราชจำลอง ประดิษฐานอยู่ในอุโบสถวัดเวฬุวัน หมู่ที่ 12 เป็นพระพุทธรูปจำลอง ที่จำลองมาจาก พระพุทธรชินราชองค์จริง ซึ่งประดิษฐานอยู่ที่ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดพิษณุโลก โดยพระพุทธรชินราชจำลองมีความวิจิตรงดงามเสมือนองค์จริง

- หนองคำฝั้ ตั้งอยู่หน้าวัดสระบัว หมู่ที่ 13 และติดถนนหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เมื่อมองจากถนนจะเห็นภาพน้ำสวยใสระยิบระยับติดกับภาพโบสถ์พุทธอันงดงาม นอกจากนี้ ยังมีหอชมวิวดำเนินการก่อสร้างขึ้นเพื่อเป็นจุดชมทัศนียภาพ ซึ่งหนองคำฝั้ยังเป็นแหล่งกักเก็บน้ำสำคัญ และมีการเพาะเลี้ยงพันธุ์ปลาหลายชนิด และในบางปีเทศบาลก็ใช้สถานที่แห่งนี้จัดงานประเพณีลอยกระทงประจำปีอีกด้วย

ด้านสังคม

การศึกษา

โรงเรียน ในเขตเทศบาลมีทั้งหมด 9 โรงเรียน (รวมศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน) ได้แก่

1) โรงเรียนฝั่งแดดวิทยาคาร	2) โรงเรียนบ้านโนนตูม
3) โรงเรียนบ้านฝั่งแดด	4) โรงเรียนบ้านหนองไผ่

- 5) โรงเรียนไตรมิตรวิทยาคม
- 6) โรงเรียนบ้านจอมมณีใต้
- 7) โรงเรียนบ้านคำฝ้าง
- 8) โรงเรียนอนุบาลสุพรรณ(เอกชน)
- 9) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน(ศูนย์นาคำ)

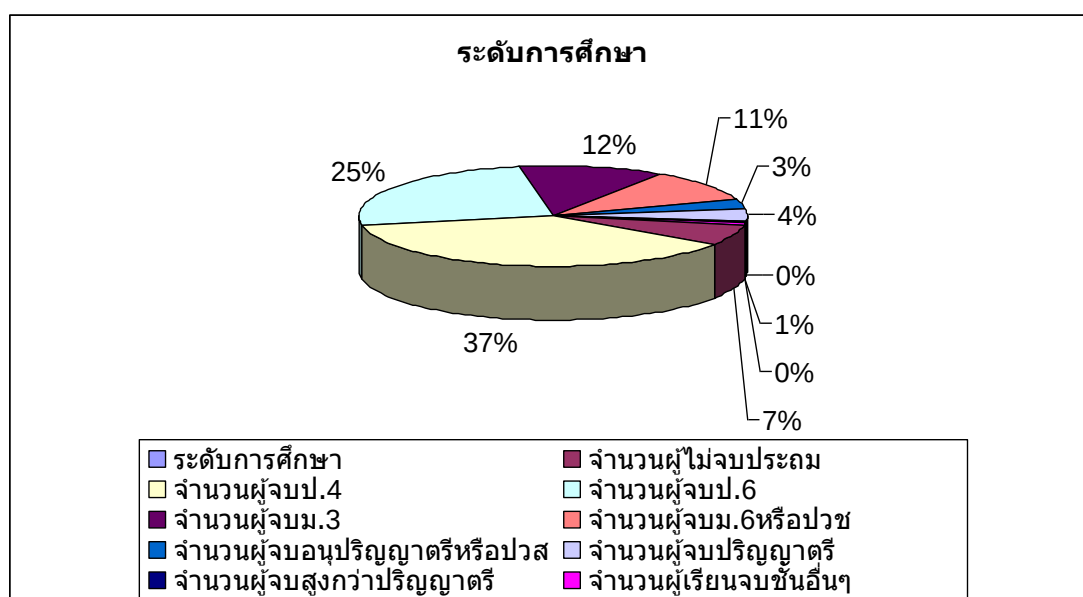
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลมีทั้งหมด 4 ศูนย์ ได้แก่

- 1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเฉลิมชัย
- 2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองไผ่
- 3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกาญจนประดิษฐ์
- 4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสระบัว

*** ข้อมูล ผู้ดูแลเด็ก-เด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลผึ่งแดด ***

สถานศึกษา	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเฉลิมชัย	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองไผ่	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกาญจนประดิษฐ์	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสระบัว	รวมทั้งหมด
บุคลากร/เป้าหมาย	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
พนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก	3	2	3	2	10
เด็กเล็ก/เด็กก่อนเกณฑ์	30	24	35	17	106

*** ข้อมูลระดับการศึกษาของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลผึ่งแดด ***

ที่มา : ฝ่ายนโยบายและวิชาการ

3.2 สถาบันและองค์การทางศาสนา

★ ศาสนา ★

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลฝึ้งแดดส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ดังนั้น ศาสนสถานส่วนใหญ่จึงเป็นศาสนสถานในศาสนาพุทธ ศาสนสถานในเขตเทศบาลตำบลฝึ้งแดด มีดังนี้

1) วัดเฉลิมชัย	7) ที่พัทสงฆ์ บ้านนาคำ
2) วัดศรีมงคล	8) ที่พัทสงฆ์ บ้านจอมมณีใต้
3) วัดกาญจนประดิษฐ์	9) ที่พัทสงฆ์ บ้านกกบก
4) วัดเวฬุวัน	10) ที่พัทสงฆ์ บ้านหนองแล้ง
5) วัดอัมพวัน	11) ที่พัทสงฆ์ บ้านหนองปลาชิว
6) วัดสระบัว	12) ที่พัทสงฆ์ บ้านคำฝึ้ง

★ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน ★

“ฮีตสิบสอง”

1. เดือนอ้าย	การปฏิบัติธรรมของพระสงฆ์
2. เดือนยี่	ทำบุญคุณข้าว หรือทำบุญขวัญข้าว
3. เดือนสาม	ทำบุญข้าวจี , บุญวันมาฆะบูชา , บุญเลี้ยงหอยปูด ¹
4. เดือนสี่	ทำบุญพระเวสสันดร ฟังเทศน์มหาชาติ , วันเลี้ยงผีฟ้า ผีหมอ
5. เดือนห้า	ทำบุญตรุษสงกรานต์ สรงน้ำพระพุทธรูปทุกถอก รดน้ำผู้สูงอายุ
6. เดือนหก	ทำบุญวันวิสาขบูชา บุญบั้งไฟ ขอน้ำฝนจากพระยาแถน
7. เดือนเจ็ด	ทำบุญข้าสະบ้าน หรือบรวงสรวงเทวดา หลักบ้านหลักเมือง
8. เดือนแปด	ทำบุญเข้าพรรษา แห่เทียนเข้าพรรษา
9. เดือนเก้า	ทำบุญห่อข้าวประดับดิน ทำบุญอุทิศให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว
10. เดือนสิบ	ทำบุญเข้าสาก หรือข้าวสากกัต
11. เดือนสิบเอ็ด	ทำบุญออกพรรษา ตักบาตรเทโว
12. เดือนสิบสอง	ทำบุญกฐิน

★ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ★

- 1.) รถยนต์เคลื่อนที่เร็วกู้ชีพ/กู้ภัยเอกชนประสงค์ จำนวน 1 คัน ทะเบียน บธ - 1007
- 2.) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนของเทศบาล จำนวน 110 คน

¹ ชาวตำบลฝึ้งแดดมีความเชื่อว่า “หอยปูด” ศักดิ์สิทธิ์มาก หากใครทำผิด ธรรมเนียม หรือล่วงเกิน มักจะมีอันเป็นไป และถ้าผู้ใดให้ความเคารพเชื่อถือจะช่วยคุ้มครองให้แคล้วคลาดปลอดภัย และช่วยให้อยู่เย็นเป็นสุข ชาวบ้านจะทำพิธีบวงสรวงบูชา ในเดือน 3 ของทุกปี เรียกพิธีนี้ว่า “วันเลี้ยงหอย”

★ ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ★

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ แบ่งออกได้ 3 ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน อากาศร้อนถึงร้อนจัด กับมีฟ้าหลัวในตอนกลางวัน มีความแปรปรวนของกระแสอากาศเย็นเนื่องจากมวลอากาศเย็น จากประเทศจีนแผ่ลงมา ทำให้เกิดพายุฤดูร้อนเป็นครั้งคราวในช่วงเดือนมีนาคมถึง เมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม- กลางเดือนตุลาคม มักมีฝนทั้งช่วงเกิดขึ้นในปลายเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน ได้รับอิทธิพลจากพายุหมุนเขตร้อนจากทะเลจีนใต้

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม กลางเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูนี้จะมีอากาศแห้งและมีฟ้าหลัวเนื่องจากบริเวณความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาปกคลุม ทำให้อากาศเย็นและหนาวถึงหนาวจัด

แหล่งน้ำ

ในเขตเทศบาลตำบลฝึ้งแดด มีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่

1. **ลำน้ำห้วยมุก** มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอดำชะอี ไหลผ่านมาทางด้านทิศตะวันตกของเทศบาล แยกเป็นลำน้ำย่อยเล็กน้อยหลาย และจะไหลไปบรรจบเป็นลำน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่บ้านคำฝั้ มีฝายกั้นน้ำซึ่งสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรได้ตลอดปี ทั้งเป็นแหล่งอาหารสำคัญ ซึ่งอุดมไปด้วยพันธุ์ปลาตามธรรมชาติหลากหลายชนิด ก่อนจะไหลผ่านพื้นที่ตำบลอื่นๆ ในเขตอำเภอเมืองมุกดาหารลงไปบรรจบกับแม่น้ำโขง

2. **ลำน้ำห้วยยาง** มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาในเขตตำบลดงมอน ไหลผ่านมาทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเทศบาล ไหลผ่านพื้นที่การเกษตรบ้านนาคำ บ้านจอมมณีใต้และจะไหลไปบรรจบเป็นลำน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่บ้านคำฝั้ สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรได้ตลอดปี ทั้งเป็นแหล่งอาหารสำคัญ ซึ่งอุดมไปด้วยพันธุ์ปลาตามธรรมชาติหลากหลายชนิด

3. **ลำน้ำห้วยตูม** มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาในเขตตำบลโพนงาม อำเภอดำชะอี ไหลผ่านมาทางด้านทิศตะวันตกของเทศบาล ไหลผ่านพื้นที่การเกษตรบ้านกกบก บ้านฝึ้งแดด และจะไหลไปบรรจบเป็นลำน้ำมุกในพื้นที่บ้านคำฝั้ มีฝายกั้นน้ำบริเวณบ้านฝึ้งแดดสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรได้ตลอดปี ทั้งเป็นแหล่งอาหารสำคัญ ซึ่งอุดมไปด้วยพันธุ์ปลาตามธรรมชาติหลากหลายชนิด

4. **ลำน้ำห้วยแดง** มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาในเขตตำบลโพนงาม อำเภอดำชะอี ไหลผ่านมาทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเทศบาล ไหลผ่านพื้นที่การเกษตรบ้านหนองไผ่ บ้านหนองเขียน บ้านฝึ้งแดด และบ้านนาคำ และจะไหลไปบรรจบเป็นลำน้ำมุก สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรได้ในช่วงฤดูฝน

5. ลำห้วยอื่นๆ จำนวน 4 แห่ง, ห้วยจาน, ห้วยโป่ง, ห้วยกุดพิหาญ, ห้วยอ้อยหนู ในฤดูฝนสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร และเป็นแหล่งอาหารสำคัญ

6. หนองน้ำ จำนวน 10 แห่ง ได้แก่ หนองคันคู, หนองอีสานเขียว, หนองกก, หนองยาว, หนองวัดป่า, หนองไผ่, หนองกุง, สระน้ำ รพช., หนองคำฝี่ง, หนองกอไผ่หลวง สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร และเป็นแหล่งอาหารสำคัญ บางแห่งสามารถปรับปรุงเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจได้

ป่าไม้ ในเขตเทศบาลตำบลฝึ้งแดด มีแหล่งทรัพยากรป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ป่าชุมชนคำฝี่ง สวนป่าชุมชนจอมมณีใต้, ป่าชุมชนนาคำ, ป่าชุมชนฝึ้งแดด-กกบก, ภูทอก

★ ขยะ ★

1.) แหล่งที่มาของขยะรวม 3.013 ตัน/วัน หรือ 1,099.745 ตัน/ปี โดยแยกเป็น

1.1 จากประชากร

ขยะที่สร้างจากประชากรที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลฝึ้งแดด มีปริมาณดังนี้

- เขตเทศบาลตำบลฝึ้งแดด ซึ่งเป็นประชากรเขตเศรษฐกิจ มีการทิ้งขยะเฉลี่ยคนละ 0.8 กก. จะมีปริมาณรวม 0.626 ตัน/วัน

- เขตเทศบาลตำบลฝึ้งแดด พื้นที่ประชากรยังไม่หนาแน่น จำนวน 4,774 คน มีการทิ้งขยะเฉลี่ยคนละ 0.5 กก. จะมีปริมาณรวม 2.387 ตัน/วัน

2.) รถยนต์ที่ใช้จัดเก็บขยะ รวม 1 คัน แยกเป็น

ก.) รถยนต์คันที่ 1 รถยนต์เก็บขยะ ความจุ 6 ตัน

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

เทศบาลตำบลฝึ้งแดด ประกอบด้วยนายกเทศมนตรีซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และรองนายกเทศมนตรีซึ่งแต่งตั้งโดยนายกเทศมนตรี จำนวน 2 คน ทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร และสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน 12 คน ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งมีวาระ 4 ปี

ส่วนการบริหารของเทศบาล

1. **สำนักปลัดเทศบาล** มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานราชการทั่วไปของเทศบาล และภารกิจที่มีได้กำหนดไว้ว่าเป็นหน้าที่ของส่วนราชการใด เปรียบเสมือนแม่บ้านของเทศบาล ในปัจจุบันสำนักปลัดเทศบาลมีส่วนงานในสังกัด ดังต่อไปนี้ งานธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานทะเบียนราษฎร งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

งานจัดทำงบประมาณ งานนิติการ งานประชาสัมพันธ์ งานศูนย์สารสนเทศอินเทอร์เน็ตตำบล และงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย²

2. กองคลัง มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนาการจัดเก็บรายได้ การประเมินภาษี ตรวจสอบและจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ งานเช่าทรัพย์สินต่างๆ งานปรับปรุงและตรวจสอบทะเบียนทรัพย์สิน งานจัดซื้อจัดจ้าง งานเบิกจ่ายพัสดุและครุภัณฑ์ และงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ในปัจจุบันสำนักงานปลัดเทศบาลมีส่วนทำงานในสังกัด ดังต่อไปนี้ งานธุรการ งานผลประโยชน์ งานการเงินและบัญชี งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน งานพัสดุ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

3. กองช่าง มีหน้าที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา แนะนำและปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรม งานตรวจสอบแบบแปลน การขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร งานออกแบบงานคำนวณ งานประมาณราคาทางวิศวกรรม สถาปัตยกรรม การควบคุมซ่อมแซม บำรุงรักษา งานสวนสาธารณะ งานสถานที่และไฟฟ้าสาธารณะ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

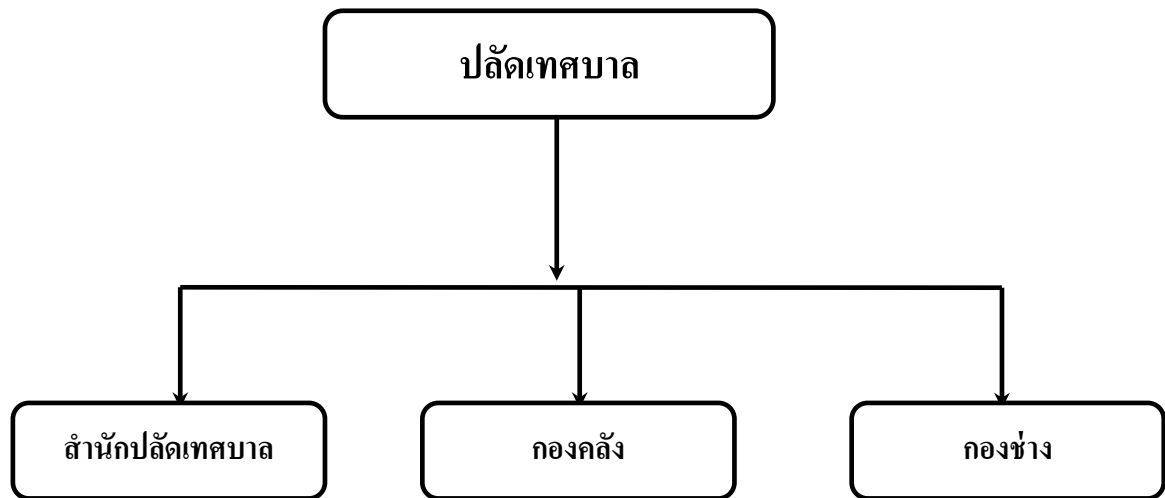
- **งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม** มีหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่ งานสุขาภิบาลอาหารและโภชนาการ ควบคุมการประกอบกิจการที่น่ารังเกียจ และอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เหตุรำคาญ งานรักษาความสะอาด งานกำจัดขยะมูลฝอย งานบำบัดน้ำเสีย งานส่งเสริมสุขภาพ งานอนามัยแม่และเด็ก งานอนามัยโรงเรียน งานสาธารณสุขมูลฐาน งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ งานควบคุมการฆ่าสัตว์และโรงฆ่าสัตว์ งานสัตวแพทย์ งานรักษาพยาบาลในและนอกสถานที่ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

- **งานการศึกษา** มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการศึกษา ซึ่งได้แก่ งานธุรการ งานบริหารการศึกษา งานส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา งานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ งานส่งเสริมเยาวชนและพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน งานส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นภูมิปัญญาท้องถิ่น และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

- **งานสวัสดิการสังคม** มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิการเด็กและเยาวชน การพัฒนาชุมชน การจัดระเบียบชุมชนหนาแน่นและชุมชนแออัด การจัดให้มีและสนับสนุนกิจกรรมศูนย์เยาวชน การส่งเสริมงานประเพณีท้องถิ่นและงานสาธารณะ การให้คำปรึกษาแนะนำหรือตรวจสอบเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคมและปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

² งานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย ปัจจุบัน ได้แก่ งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ,งานการศึกษา,งานสวัสดิการสังคม

ผังแสดงการบริหารส่วนงานของเทศบาล

อัตรากำลังพนักงานเทศบาล

ส่วนการบริหาร	พนักงานเทศบาล สามัญ (คน)	ลูกจ้างประจำ (คน)	พนักงานตาม ภารกิจ (คน)	พนักงานจ้าง ทั่วไป (คน)	รวม (คน)
1. สำนักปลัดเทศบาล	3	-	1	1	5
2. กองคลัง	4	-	2	-	6
3. กองช่าง	1	-	1	-	2
รวม	8	-	4	1	13

ระดับการศึกษาของพนักงานเทศบาล

ประเภท	การศึกษา								รวม
	มัธยม/ปวช.		ปวส.		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
พนักงานเทศบาลสามัญ(คน)	-	-	-	2	2	2	2	-	8
พนักงานจ้างตามภารกิจ (คน)	-	-	1	2	1	-	-	-	4
พนักงานจ้างทั่วไป (คน)	1	-	-	-	-	-	-	-	1
รวม	1	-	1	4	3	2	2	-	13

งบประมาณของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

รายการ	รายได้(บาท)		
	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552
รายได้จริงไม่รวมเงินอุดหนุน	8,031,158.54	7,857,587.60	8,332,488.03
รายได้จากเงินอุดหนุนทั่วไป	4,847,200	9,534,195.74	8,183,034.34
รวม	12,878,358.54	17,391,783.34	16,515,522.37

★ อำนาจหน้าที่และภารกิจของเทศบาล ★

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

- (๑) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ (มาตรา ๑๖ (๒))
- (๒) การสาธารณสุข โภคและการก่อสร้างอื่น ๆ (มาตรา ๑๖ (๔))
- (๓) การสาธารณสุขการ (มาตรา ๑๖ (๕))
- (๔) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา (มาตรา ๕๑ (๑))
- (๕) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น (มาตรา ๕๑ (๗))
- (๖) การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร (มาตรา ๑๖ (๒๖))
- (๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ (มาตรา ๑๖ (๒๗))

๒. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) การจัดการศึกษา (มาตรา ๑๖ (๙))
- (๒) การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ (มาตรา ๑๖ (๑๔))
- (๓) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล (มาตรา ๑๖ (๑๙))
- (๔) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย (มาตรา ๕๐ (๓))
- (๕) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ (มาตรา ๕๐ (๔))
- (๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ (มาตรา ๕๐ (๗))
- (๗) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ (มาตรา ๑๖ (๒๒))
- (๘) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ (มาตรา ๑๖ (๓))

- (๙) การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน (มาตรา ๑๖ (๓))
- (๑๐) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ (มาตรา ๕๑ (๖))
- (๑๑) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย (มาตรา ๑๖ (๒๒))
- (๑๒) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ (มาตรา ๑๖ (๑๓))
- (๑๓) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ (มาตรา ๑๖ (๒๑))
- (๑๔) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส (มาตรา ๑๖ (๓))

๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

- (๑) การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (มาตรา ๑๖ (๓๐))
- (๒) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง (มาตรา ๕๐ (๕))
- (๓) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (มาตรา ๑๖ (๑๗))
- (๔) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (มาตรา ๑๖ (๒๙))
- (๕) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น ๆ (มาตรา ๑๖ (๒๓))
- (๖) การควบคุมอาคาร (มาตรา ๑๖ (๒๘))
- (๗) การผังเมือง (มาตรา ๑๖ (๒๕))

๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร (มาตรา ๕๑ (๕))
- (๒) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ (มาตรา ๑๖ (๖))
- (๓) การพาณิชยกรรมและการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา ๑๖ (๗))
- (๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว (มาตรา ๑๖ (๘))

๕. ด้านการบริหารจัดการ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๑๖ (๒๔))
- (๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ (มาตรา ๑๗(๑๒))

๖. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (มาตรา ๕๐ (๘))
- (๒) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม (มาตรา ๕๐ (๖))

๗. ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการของส่วนราชการและองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน (มาตรา ๑๖ (๑๕))
- (๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น (มาตรา ๑๖ (๑๖))
- (๓) สนับสนุนสภาพตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น (มาตรา ๔๕(๓))
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ ตามความจำเป็นและสมควร (มาตรา ๖๗(๙))
- (๕) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๑๗(๓))
- (๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่น (มาตรา ๑๗(๑๖))

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดถึงอำนาจหน้าที่ของเทศบาล โดยแบ่ง ออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑) ภารกิจหลัก เป็นหน้าที่ที่ต้องทำ หน้าที่ประการนี้เป็นหน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้ เทศบาลต้องจัดทำให้เป็นผลดี ถ้าเทศบาลใดไม่อาจปฏิบัติภารกิจหน้าที่ประการนี้ได้หรือไม่บังเกิดผลดีถือ ได้ว่าเทศบาลนั้นบกพร่องต่อหน้าที่หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

ภารกิจหลัก

- (๑) การให้มีการบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (๒) การรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูล ฝอยสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
- (๓) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (๔) การป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (๕) การให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (๖) การให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- (๗) การส่งเสริมพัฒนาศติร เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการผู้ด้อยโอกาส
- (๘) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๙) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๐) การให้มีโรงฆ่าสัตว์ การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- (๑๑) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

- (๑๒) การบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- (๑๓) การให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่าง
- (๑๔) การให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (๑๕) การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- (๑๖) การสาธารณสุขการ
- (๑๗) การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ ส่งเสริม การฝึกและการประกอบอาชีพ
- (๑๘) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๙) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (๒๐) การส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
- (๒๑) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๒๒) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๒๓) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (๒๔) การจัดการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒๕) การผังเมือง
- (๒๖) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๗) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- (๒๘) การควบคุมอาคาร
- (๒๙) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๓๐) การพัฒนาบุคลากรและทรัพยากรมนุษย์
- (๓๑) การพัฒนาการบริหารเทศบาลและการพัฒนาการเมืองการบริหาร

๒) การกิจรอง เป็นหน้าที่ที่เทศบาลอาจจะทำหรือไม่กระทำก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางการคลัง จำนวนบุคลากรเจ้าหน้าที่ จำนวนทรัพย์สิน และความสามารถของเทศบาลนั้นๆ เป็นเกณฑ์ชี้วัด แต่เป็นข้อน่าพิจารณาว่าการที่เทศบาลใดจะปฏิบัติหน้าที่ในการกิจรองได้นั้นควรอย่างยิ่งที่จะลุล่วงในการกิจหลักอย่างมีประสิทธิภาพครบถ้วนสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว

ภารกิจรอง

- (๑) การให้น้ำสะอาดหรือการประปา
- (๒) การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
- (๓) การให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- (๔) การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน
- (๕) การจัดการศึกษา
- (๖) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

(๗) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

(๘) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัยโรงมหรสพและ
สาธารณสถานอื่น ๆ

(๙) การจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม

(๑๐) การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและ
รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

* * * * *

ส่วนที่ 3

สภาพปัญหาและศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

© สรุปประเด็นปัญหาหลักการพัฒนาเทศบาล ©

1. ประเด็นปัญหาการพัฒนาด้านการศึกษา

1.1) เทศบาลยังขาดโครงสร้างการบริหารงาน บุคลากร ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ทำให้การจัดกิจกรรมการส่งเสริมการศึกษายังไม่ครอบคลุมในทุกเป้าประสงค์ที่วางไว้

1.2) เด็กที่รับเข้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบางส่วนยังเป็นเด็กอ่อนปะปนกับเด็กที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย(3-5 ขวบ)เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน เพราะเด็กอ่อนต้องได้รับการอนุบาลอย่างใกล้ชิด ทำให้การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กกลุ่มเป้าหมายขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

1.3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบางแห่ง มีผลการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งด้านบุคลากร จำนวนเด็กกลุ่มเป้าหมาย คุณภาพของเด็ก การจัดการเรียนการสอน สถานที่และสภาพแวดล้อม เนื่องจากจำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีจำนวนมาก ในขณะที่เทศบาลยังขาดโครงสร้างด้านการบริหารการศึกษา

1.4) ด้วยข้อจำกัดทางด้านระเบียบ – กฎหมาย และความไม่ชัดเจนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา ทำให้เทศบาลไม่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอื่นในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่

1.5) การพัฒนาศูนย์เด็กเล็กของเทศบาลหลังภารกิจถ่ายโอน ต้องอาศัยระยะเวลาพอสมควรในการดำเนินการพัฒนาให้ครบทุกด้านด้วยข้อจำกัดทางงบประมาณ รวมทั้งจำนวนของบุคลากรทางการศึกษาของเทศบาล ตลอดจนภารกิจหน้าที่ที่เพิ่มมากขึ้นตามกฎหมาย

2. ประเด็นปัญหาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.1 ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย

2.1.1) เทศบาลยังขาดโครงสร้างการบริหาร บุคลากร ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ในการบริหารจัดการด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน

2.1.2) ประชาชนบางกลุ่ม ที่เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังบางประเภทยังไม่รับการช่วยเหลืออย่างครอบคลุมจากรัฐ และเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านข้อระเบียบ กฎหมาย ทำให้เทศบาลไม่สามารถเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือได้อย่างเต็มที่

2.1.3) เนื่องจากสภาพแวดล้อมของจังหวัดมุกดาหารเป็นเมืองชายแดน ทำให้การเฝ้าระวัง และควบคุมโรคติดต่อบางชนิด อาทิ โรคซาร์ส โรคไข้เลือดออก โรคไข้หวัดนก และโรคเอดส์ ซึ่ง จำเป็นต้องปฏิบัติอย่างเข้มงวดและค่อนข้างทำได้ยาก

2.1.4) ข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย ทำให้ไม่เอื้ออำนวยต่อการร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาด้าน สุขภาพอนามัย เช่น กรณีสถานบริการสาธารณสุขบางแห่งมี วัสดุ อุปกรณ์ ไม่เพียงพอ หรือ กรณีหน่วยกู้ชีพ ฉุกเฉินที่ยังขาดประสิทธิภาพ เป็นต้น

2.2 ปัญหาด้านการกีฬาและนันทนาการ

2.2.1) เทศบาลยังขาดบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการ ทำให้การบริหารจัดการยังไม่ ครอบคลุมในทุกภารกิจและขาดความต่อเนื่อง เทศบาลควรดำเนินการสรรหาบุคลากร และประสานความ ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อดำเนินกิจกรรมในการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและนันทนาการให้บรรลุ เป้าประสงค์ที่วางไว้

2.2.2) ประชาชนบางส่วนยังไม่ให้ความสำคัญกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการออก กำลังกาย เล่นกีฬา และเล่นดนตรี ซึ่งเทศบาล ต้องดำเนินการรณรงค์ ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ และจัด กิจกรรมเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการ และมีการติดตามประเมินผลอย่าง ต่อเนื่อง

2.2.3) ขาดแหล่งจัดกิจกรรมการกีฬา และนันทนาการ อุปกรณ์ที่เพียงพอ และเหมาะสม

2.2.4) ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการด้านส่งเสริมกิจกรรมด้านการกีฬาและ นันทนาการ

2.3 ปัญหาครอบครัว สังคม

2.3.1) การขาดบุคลากรในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมของเทศบาล ทำให้การ ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม ยังไม่ครอบคลุม และมีล่าช้าในบางภารกิจ เช่น การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ยังไม่สามารถดำเนินการได้ตามระยะเวลาที่ระเบียบกำหนด

2.3.2) ปัญหาครอบครัว อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้สมาชิกใน ครอบครัวมีความเหินห่าง มีเวลาให้กันน้อยลง ปัญหาช่องว่างวัย การใช้ความรุนแรงต่อเด็ก ปัญหาการ ว่างงาน สมาชิกในครัวเรือนติดการพนัน สุรา และยาเสพติด หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง จนนำไปสู่การหย่าร้าง การ กระทำอัตวินิบาตกรรม การฆาตกรรม ฯลฯ

2.3.3) ปัญหาเด็ก เยาวชนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เช่น ติดยาเสพติด การลักทรัพย์ ใช้ความ รุนแรง ติดเกม การพนัน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ซึ่งมีสาเหตุส่วนใหญ่มา จากปัญหาครอบครัว และสภาพแวดล้อม จำเป็นที่จะต้องมีส่วนที่ และกิจกรรมสร้างสรรค์ ที่เหมาะสมต่อเนื่อง

2.3.4) กลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการที่ถูกทอดทิ้ง กลุ่มผู้ป่วยโรคเอดส์ ผู้เจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้กลุ่มผู้ยากไร้ด้านที่อยู่อาศัย เด็กนักเรียนที่มีฐานะยากจน ฯลฯ มีสาเหตุมาจากปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพอนามัย เกี่ยวข้องกัน ซึ่งเทศบาลต้องดำเนินการวางแผนแก้ไขปัญหา และดำเนินการอย่างเป็นระบบ

2.3.5) อุปสรรคทางด้านระเบียบ - กฎหมายของท้องถิ่น และภารกิจถ่ายโอน ยังไม่เปิดโอกาสให้เทศบาลเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้อย่างเต็มที่

2.3.6) ผลกระทบจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมือง ที่อาจกลายสภาพจากสังคมชนบทไปสู่สังคมกึ่งชนบทกึ่งสังคมเมือง และสังคมเมืองในที่สุด ซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนขาดความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นรากฐานแห่งการพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางสังคมที่ยั่งยืน

2.4 ปัญหาด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4.1) เทศบาลยังขาดโครงสร้างการบริหารงานและบุคลากรในการปฏิบัติการกิจหน้าที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

2.4.2) ขาดการส่งเสริมหน่วยงาน องค์การภาคประชาชนในพื้นที่ที่ทำหน้าที่สืบสานประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4.3) ขาดการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน ให้ตระหนักและเห็นความสำคัญ ตลอดจนร่วมอนุรักษ์ และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4.4) โครงการและกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นของเทศบาลในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุม

2.5 ปัญหาด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.5.1) ด้วยภูมิประเทศของเมืองชายแดน เป็นปัจจัยต่อการลักลอบนำสิ่งผิดกฎหมายยาเสพติด อาชญากรรม การค้ามนุษย์ และแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ที่ยากต่อการควบคุม

2.5.2) ข้อจำกัดทางด้านระเบียบ - กฎหมาย และข้อจำกัดในการกิจหน้าที่บางประการทำให้ไม่สามารถดูแลพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง ตลอดจนยังไม่สามารถให้การสนับสนุนหน่วยงานด้านความมั่นคงปลอดภัยได้อย่างเต็มที่เท่าที่ควร

2.5.3) ผู้นำชุมชนและประชาชนยังไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ของการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังภัย การป้องกัน และแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยภายในชุมชนของตนเอง

2.6 ปัญหาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.6.1) เทศบาลยังขาดโครงสร้างการบริหาร บุคลากร และการพัฒนาศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ตลอดจน

สถานที่ในการปฏิบัติงาน ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการพัฒนา เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านงบประมาณของเทศบาลในภารกิจที่มีมากขึ้น

2.6.2) ข้อจำกัดทางด้านระเบียบกฎหมายของท้องถิ่น เป็นอุปสรรคต่อการให้การสนับสนุนหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงการให้การสนับสนุนเครือข่ายอาสาสมัครของเทศบาล

2.6.3) กิจกรรมด้านมวลชนอาสา ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง สาเหตุมาจากประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมมองว่าเสียเวลา ไม่คุ้มค่า และมีเรียกร้องค่าตอบแทน ซึ่งขัดกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งและระเบียบ กฎหมายของเทศบาล

2.6.4) ประชาชนบางส่วนยังไม่มีความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่บางครั้งอาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ เช่น การกีดขวางการดับเพลิงของประชาชน การไม่รู้จักรู้จักป้องกันในเบื้องต้น รวมถึงวิธีการแจ้งเหตุเมื่อเกิดเหตุการณ์จริง

3. ปัญหาด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

3.1) เทศบาลยังขาดบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนรองรับกับภารกิจหน้าที่ที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนยังไม่ครอบคลุมในทุกภารกิจ

3.2) ผู้นำชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ ความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการภายในชุมชน ความสามารถในการประสานงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ การเสียสละอุทิศตนเพื่อส่วนรวม

3.3) บริบทด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อรายได้และรูปแบบการประกอบอาชีพของประชาชน เช่น การเกษตรกรจ้างแรงงานในการทำนาเพื่อให้เสร็จเร็ว แต่ต้องว่างงานหลังฤดูทำนา ทำให้รายได้จากผลผลิตทางการเกษตรไม่คุ้มทุน

3.4) ผลผลิตสินค้าทางการเกษตรต่ำ เนื่องจากสภาพดินเสียเนื่องจากการใช้สารเคมี ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ขาดแหล่งน้ำที่เพียงพอ ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้สารเคมี และการปรับปรุงสภาพดิน

3.5) ราคาผลผลิตสินค้าทางการเกษตรยังตกต่ำ เมื่อเทียบกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น เช่นราคาน้ำมัน ปุ๋ย และสารเคมีอื่นๆ ประกอบกับค่าครองชีพบุคคลที่สูงขึ้น

3.6) ผลผลิตสินค้าทางการเกษตรต่ำ เนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศที่เปลี่ยนแปลง ในขณะที่ต้นทุนในการผลิตที่เพิ่มมากขึ้น เช่น ราคาน้ำมัน สารเคมี สูงขึ้น

3.7) ขาดพื้นที่สำหรับจัดการค้า ทำให้ไม่สามารถส่งเสริมการค้าขายในเขตเทศบาลได้

3.8) กลุ่มอาชีพที่ไม่ยั่งยืน เนื่องจาก ขาดความรู้ในการบริหารจัดการเงินทุนหมุนเวียน ภายในกลุ่มอาชีพ ผลกระทบที่ขาดการส่งเสริมด้านการตลาดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสำรวจและหาตลาด สินค้า ทำให้ขาดตลาดรองรับ ผลตอบแทนไม่คุ้มค่า ความไม่สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเสรี ที่ตัวประชาชนเองถูกชักนำเข้าสู่กลไกบริโภคนิยมที่เน้นการบริโภคและแสวงหาวัตถุอย่างไม่มีจำกัด ความเป็นปัจเจกบุคคลทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสร้างกลุ่มอาชีพ จนอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ด้านการพัฒนารายได้ของประชาชน

4. ประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

4.1) เทศบาลยังขาดบุคลากรที่รับผิดชอบ ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงปัญหาการขาดแคลนเครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่และการวางระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ต้องใช้เงินงบประมาณที่ค่อนข้างมาก และต้องมาจากการประสานความร่วมมือของหลายหน่วยงาน

4.2) ผลกระทบที่มาจากการขยายตัวของชุมชน ก่อให้เกิดปัญหาจำนวนขยะ สิ่งปฏิกูล และมลพิษต่างๆ ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ที่ยากต่อการควบคุม และต้องหามาตรการไว้รองรับ

4.3) ประชาชนในชุมชน ยังขาดความรู้ ขาดจิตสำนึก ทำให้ขาดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.4) ในเขตเทศบาลยังขาดสวนสาธารณะให้บริการประชาชน และสภาพภูมิทัศน์โดยรวมทรุดโทรมขาดปรับปรุง

5. ประเด็นปัญหาด้านการพัฒนาศักยภาพองค์กร

5.1 ปัญหาด้านบุคลากร

5.1.1) อัตรากำลังการบริหารงานของเทศบาลยังไม่เพียงพอ ซึ่งเกิดจากไม่ได้กำหนดโครงสร้างการบริหารงาน และกรอบอัตรากำลังไว้ หรือในบางตำแหน่งได้กำหนดไว้ แต่ยังไม่สามารถสรรหาบุคคลมาบรรจุแต่งตั้งได้เนื่องจากไม่มีบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ของจังหวัด และเทศบาลเองยังไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะดำเนินการเปิดสอบแข่งขันเอง

5.1.2) จากการที่ขาดอัตรากำลังในบางตำแหน่ง ทำให้ต้องมอบหมายงานให้บุคคลที่ไม่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ทำให้งานไม่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลเท่าที่ควร

5.1.3) บุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมในบางส่วน ยังไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับเพื่อประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติหน้าที่และพัฒนาองค์กรได้ดีเท่าที่ควร

5.1.4) เทศบาลยังขาดการติดตามและประเมินผลด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างจริงจัง ทำให้มีบุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ความสามารถในงานที่รับผิดชอบ

5.1.5) บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจบริหารงานองค์กรยุคใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการบริการที่เน้นความพึงพอใจของประชาชน

5.1.6) วัฒนธรรมองค์กร ส่งผลต่อค่านิยม จริยธรรมและพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรไปสู่การบรรลุเป้าหมายสูงสุดขององค์กร

5.1.7) บุคลากรฝ่ายการเมืองบางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ ตลอดจนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติของเทศบาล ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่

5.2 ปัญหาด้านเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ในการปฏิบัติงาน

5.2.1) บางส่วนการบริหารงานยังขาดวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ อันเนื่องมาจากการกิจหน้าที่ที่มีเพิ่มมากขึ้น

5.2.2) การจัดสถานที่ยังไม่เหมาะสม ขาดการออกแบบและวางแผนผัง รองรับการก่อสร้างขยายอาคารสถานที่ตามโครงสร้างภารกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

5.2.3) การใช้เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และทรัพยากร โดยรวมเป็นไปอย่างค่อนข้างสิ้นเปลือง และยังไม่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่องจากแผนการจัดการทรัพยากรในสำนักงาน

5.2.4) บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะเบื้องต้นในการการดูแลและบำรุงรักษาทรัพย์สินของทางราชการ อันจะเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงได้

5.2.5) การควบคุมการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายเท่าที่ควร

5.3 ปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่ และประสานงานภายในองค์กร

5.1.1) เทศบาลยังขาดการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทำให้งานบางภารกิจไม่สามารถบรรลุสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ได้

5.3.2) การมอบหมายภารกิจความรับผิดชอบในหน้าที่ยังไม่เหมาะสมและขาดความชัดเจน

5.3.3) ขาดระบบการประสานงานที่ดี ระหว่างผู้บริหารงาน และส่วนการบริหารงาน ทำให้งานล่าช้า ไม่คล่องตัว ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ดีเท่าที่ควร

5.3.4) ขาดระบบการบริหารความขัดแย้งภายในองค์กร ซึ่งส่งผลต่อระบบความสัมพันธ์ของบุคลากร และบรรยากาศการทำงาน ทำให้การประสานงานขาดความคล่องตัว เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาองค์กร

5.3.5) ขาดการนำนวัตกรรมและเทคนิคทางการบริหารจัดการสมัยใหม่ มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ทำให้การบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

5.4 ปัญหาด้านการปฏิบัติหน้าที่และประสานงานภายนอกองค์กร

5.4.1) ยังขาดระบบการประสานงานที่ดี จึงทำให้การมีส่วนร่วมดำเนินการและการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นในด้านต่างๆ มีน้อย

5.4.2) ข้อจำกัดทางระเบียบ กฎหมาย เป็นอุปสรรคต่อการให้การสนับสนุนหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น

5.5 ปัญหาด้านการให้บริการประชาชน

5.5.1) ไม่สามารถให้บริการประชาชนได้ในช่วงพักกลางวัน และความล่าช้าในการเข้าทำงานในช่วงบ่ายของพนักงาน ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการให้บริการ ประชาชนไม่พึงพอใจในการบริการ

5.5.2) ขาดระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่ดี ขาดข้อมูลที่ครบถ้วน

5.5.3) การจัดเตรียมสถานที่สำหรับผู้มารับการบริการยังไม่เหมาะสม ไม่สะดวกสบาย

5.5.4) การให้บริการประชาชนบางส่วนยังล่าช้า และมีกระบวนการหลายขั้นตอนที่เกินความจำเป็น

5.5.5) ขาดการติดตามประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน และผู้มาติดต่อรับบริการ

5.5.6) ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของเทศบาล ทำให้บางส่วนยังไม่ให้ความร่วมมือดีเท่าที่ควร เช่น ประชาชนผู้หลีกเลี่ยงภาษี การก่อสร้างโดยไม่ขออนุญาตตามระเบียบฯ ฯลฯ

6. ประเด็นปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

6.1) เทศบาลยังมีบุคลากรที่รับผิดชอบด้านงานโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ ทำให้การบริหารงานยังไม่คล่องตัว ไม่เป็นระบบ

6.2) ขาดการศึกษาความพร้อม ความเหมาะสม ความคุ้มค่าและผลกระทบของโครงการก่อนดำเนินการก่อสร้าง

6.3) ขาดแผนงานการสำรวจ การติดตามบำรุงรักษาซ่อมแซมสิ่งก่อสร้าง จึงทำให้ขาดข้อมูลในการจัดทำงบประมาณ และการแก้ปัญหาไม่ตรงจุด ไม่ทันทั่วถึง

6.4) ขาดการริเริ่มวางแผนด้านการวางผังเมือง ทำให้ปัจจุบันการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในเขตเทศบาลมีลักษณะปะปนไม่เหมาะสม ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการควบคุมการเติบโตของชุมชนในอนาคต

6.5) การก่อสร้างวางระบายน้ำในเขตเทศบาล บางแห่งทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง เนื่องจากปริมาณงานแต่ละครั้งทำได้น้อย สาเหตุเพราะข้อจำกัดด้านงบประมาณ และขาดการศึกษาที่ดีก่อนดำเนินโครงการ

6.6) ข้อจำกัดทางด้านงบประมาณของเทศบาล ทำให้การพัฒนาต้องอาศัยระยะเวลาพอสมควรในการแก้ไขปัญหาและพัฒนา

6.7) ข้อจำกัดทางด้านอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของเทศบาล เช่น การขยายเขตไฟฟ้า การติดตั้งระบบไฟฟ้าส่องทาง ไม่สามารถดำเนินการได้เอง และการประสานงานหน่วยงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคค่อนข้างล่าช้า

๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

1. ด้านการพัฒนาการศึกษา

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1) มีสถานการศึกษาทั้งของภาครัฐ-เอกชน หลากหลายเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน 2) การเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลทำให้มีความพร้อมในด้านงบประมาณที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านการศึกษามากขึ้น	1) เทศบาลขาดโครงสร้างการบริหารงานบุคลากร ที่จะส่งเสริมและพัฒนาด้าน การศึกษาให้มีประสิทธิภาพ 2) บุคลากรยังไม่ได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างทั่วถึง และมีบางส่วนต่ำกว่าเกณฑ์ 3)สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ยังไม่เหมาะสม วัสดุอุปกรณ์ยังไม่เพียงพอ 4) ขาดการพัฒนาหลักสูตรและแผนการจัดการสอนที่ดี กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กไม่ครอบคลุม 5) เด็กที่รับเข้ามามีไม่ถึงเกณฑ์ จึงทำให้ การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กกลุ่ม เป้าหมายโดยรวมขาดประสิทธิภาพ	1) รัฐบาลมีนโยบายในการถ่ายโอนภารกิจ ด้านการจัดการศึกษาให้แก่ท้องถิ่น 2) นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาทั้งในและนอกระบบ และตาม อริยาศัย โดยมุ่งสร้างสังคม แห่งการเรียนรู้ 3)ผู้บริหารมีนโยบายยุบ-รวมศูนย์พัฒนา เด็กเล็กเพื่อการจัดการที่มีประสิทธิภาพ	1) ข้อจำกัดด้านระเบียบ-กฎหมาย ของ ท้องถิ่นทำให้เทศบาลไม่สามารถบริหาร จัดการด้านการศึกษาได้อย่างเต็มที่ 2) กฎหมายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจ ของรัฐบาลยังขาดชัดเจน 3) การจัดการที่ดีของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ทำให้เกิดทางเลือกอื่น ส่งผลให้ ยอดเด็กกลุ่มเป้าหมายลดลง 4) ปัญหาเศรษฐกิจของกลุ่มผู้ประกอบการ ทำให้ต้องฝากลูกไว้แม้จะยังไม่ถึงเกณฑ์ 5)หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังขาดความ เชื่อมั่นในการจัดการศึกษาของเทศบาล

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
2.1 ด้านการพัฒนาสุขภาพอนามัย 1) เทศบาลมีงบประมาณเพียงพอที่จะส่งเสริมและจัดโครงการหรือกิจกรรมทางด้านสาธารณสุขขั้นมูลฐานให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง 2) เทศบาลมีศักยภาพในการประสานความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุขขั้นมูลฐาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ในเขตเทศบาลมีสถานบริการด้านสาธารณสุขเพียงพอ	1) เทศบาลขาดโครงสร้างการบริหารงานบุคลากร และเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ที่จะสามารถรองรับและแก้ปัญหาด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนในพื้นที่ได้ทั่วถึง 2) โครงการ/กิจกรรมด้านเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของประชาชน และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อยังไม่ทั่วถึงและครอบคลุม 3) ขาดสถานที่จัดทำกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพ เช่น สวนสุขภาพ ลานออกกำลังกาย เป็นต้น 4) ขาดการประชาสัมพันธ์ ด้านเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของประชาชน และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อให้กับประชาชน 5) ขาดการบูรณาการระหว่างเทศบาลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในงานด้านสาธารณสุข	1) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนดูแลสุขภาพกายและใจให้สมบูรณ์แข็งแรง 2) นโยบายสร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชนทำให้ประชาชนมีรายจ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลลดลง 3) ช่องทางเผยแพร่-รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของประชาชนมีมากขึ้น	1) สภาพภูมิศาสตร์เป็นเมืองชายแดนทำให้การควบคุมโรคบางชนิดเป็นได้ยาก เช่น โรคไข้หวัดนก , ไข้เลือดออก , โรคซาร์ส, โรคเอดส์ ฯลฯ 2) ความซ้ำซ้อนในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทำให้การประสานงานหรือการดำเนินกิจกรรมบางอย่างมีข้อจำกัด 3) ผู้ป่วยโรคเรื้อรังบางประเภทยังไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างครอบคลุมจากรัฐเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านข้อระเบียบ กฎหมาย ทำให้เทศบาลไม่สามารถเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือได้อย่างเต็มที่

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<u>2.2 ด้านการกีฬาและนันทนาการ</u> 1) เทศบาลมีความพร้อมด้านงบประมาณที่จะส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการให้แก่ประชาชน 2) ในท้องถิ่นมีสถานที่เพียงพอที่จะพัฒนาที่เป็นแหล่งออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนันทนาการให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชน	1) เทศบาลขาดบุคลากรที่รับผิดชอบงานส่งเสริมและพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการและนันทนาการ 2) ขาดการประสานความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่ 3) ขาดการพัฒนาปรับปรุงสถานที่ให้เพื่อรองรับกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ 4) ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนสนใจเห็นความสำคัญและหันมาออกกำลังกาย เล่นกีฬาหรือกิจกรรมนันทนาการ 5) การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการยังไม่ครอบคลุมทุกด้าน	1) รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนดูแลสุขภาพโดยการหันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้ห่างไกลยาเสพติด 2) ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมทางด้านการกีฬาและนันทนาการให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย ตลอดทั้งปี 3) การประชาสัมพันธ์และถ่ายทอดกีฬาระดับสากล ช่วยกระตุ้นให้ประชาชนสนใจและหันมาเล่นกีฬามากขึ้น	1) ปัญหาเศรษฐกิจความเป็นอยู่มีผลให้ความสนใจในการออกกำลังกาย เล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมนันทนาการของประชาชน มีน้อยลง 2) ขาดกลุ่มองค์กรส่งเสริมการกีฬาระดับตำบลและหมู่บ้าน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการกีฬาและนันทนาการ

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
2.3 ด้านครอบครัว สังคม 1) เทศบาลมีความพร้อมในด้านงบประมาณที่จะบริหารจัดการด้านสวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ 2) เทศบาลมีศักยภาพในการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ-เอกชนที่เกี่ยวข้อง 3) ทูทางสังคมที่ยังเอื้อต่อการแก้ไขปัญหา เช่น ความสนิทสนมใกล้ชิด ความเอื้ออาทร ความเชื่อตามหลักธรรมทางศาสนา	1) เทศบาลขาดโครงสร้างบุคลากรดำเนินการด้านการพัฒนาสังคม จึงทำให้การดำเนินการไม่ครอบคลุมทุกภารกิจและทำให้บางภารกิจมีความล่าช้าขาดมีประสิทธิภาพ 2) การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านสวัสดิการสังคมยังไม่ครอบคลุมในทุกด้าน 3) การดำเนินการจัดสวัสดิการของภาคประชาชนขาดความโปร่งและขาดประสิทธิภาพ	1) รัฐบาลมีนโยบายในการเตรียมความพร้อมให้แก่สังคมผู้สูงอายุเน้นการสร้างหลักประกันรายได้และระบบการออมในช่วงวัยทำงานเพื่อใช้ในวัยชรา 2) รัฐบาลมีนโยบายจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย 3) ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมและสนับสนุนด้านสวัสดิการสังคมให้ประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง 4) หลายหน่วยงานระดับจังหวัด สามารถให้การสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณและวิชาการในการดำเนินการด้านการพัฒนาสังคม	1) ข้อจำกัดด้านระเบียบ-กฎหมาย ทำให้ท้องถิ่นไม่สามารถให้การส่งเสริมและสนับสนุนผู้ด้อยโอกาสได้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย 2) การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมทำให้เกิดครอบครัว, ปัญหาเด็กเยาวชนและปัญหาสังคมอื่นๆ ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และยังส่งผลให้ผู้คนในชุมชนเห็นห่างความเอื้ออาทรต่อกันมีน้อยลง 3) ความเกี่ยวเนื่องกันของปัญหา เช่น ความพิการของเด็กอาจเกิดการขาดความรู้ด้านโภชนาการ หรือความเจ็บป่วยของมารดา ซึ่งอาจมาจากปัญหาความยากจน เป็นต้น 4) โครงสร้างประชากร ที่สังคมไทยจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุ

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<u>2.4 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</u> 1) ประเพณีดั้งเดิมที่ประชาชนให้ความสำคัญและยังสืบสานกันมาถึงปัจจุบันมีหลากหลาย 2) มีปราชญ์ท้องถิ่นหลากหลายที่พร้อมให้ข้อมูลและร่วมถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 3) เทศบาลมีความพร้อมในด้านงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	1) เทศบาลยังขาดบุคลากรรับผิดชอบงานการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล จัดทำแผนงานและดำเนินการ และประสานงานด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น 2) โครงการและกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนของเทศบาลยังไม่ครอบคลุมทุกด้านและยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี 3) ขาดการค้นหาคัดเลือกกิจกรรมที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นในการดำเนินการ 4) ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ในการสร้างจิตสำนึกและร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	1) นโยบายด้านวัฒนธรรมของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป ร่วมทำกิจกรรมในเชิงสร้างสรรค์ 2) นโยบายการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นบริหารจัดการได้อย่างเต็มที่ 3) ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอนุรักษ์และส่งเสริมโครงการ/กิจกรรมด้านศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญา	1) ขาดหน่วยงาน องค์การภาคประชาชนในพื้นที่ที่ทำหน้าที่ อนุรักษ์สืบสาน ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น 2) ประเพณีส่วนใหญ่เป็นความเชื่อเกี่ยวกับภูตผี หรือปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ ซึ่งอาจถูกทำลายจากวิทยาการสมัยใหม่ อาจทำให้โอกาสที่เด็กเยาวชนจะหันมาสนใจมีน้อยลง

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<u>2.5 ด้านความมั่นคงและปลอดภัย</u> <u>ในชีวิตและทรัพย์สิน</u> 1) ในพื้นที่มีสถานีตำรวจภูธร ซึ่งมีบุคลากรครบครัน และให้ความดูแลอย่างใกล้ชิด 2) ท้องถิ่นมีความพร้อมในเรื่องของการประสานงานและการให้ความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง 3) เทศบาลมีความพร้อมในด้านงบประมาณที่จะส่งเสริมสนับสนุนเครื่องมือและสถานที่ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานมากยิ่งขึ้น	1) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์รวมถึงสวัสดิการให้แก่อาสาสมัครด้านรักษาความสงบของชุมชน ยังไม่เพียงพอและทั่วถึง 2) ขาดการประสานความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 3) การส่งเสริมและสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมยังไม่ครอบคลุมทุกด้าน	1) รัฐบาลมีนโยบายในการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเน้นความมั่นคงของชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะเขตพื้นที่ชายแดน 2) ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมที่สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตของประชาชนในพื้นที่	1) ข้อจำกัดของระเบียบ-กฎหมาย ทำให้เทศบาลไม่สามารถให้การสนับสนุนหน่วยงานความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างเต็มที่ 2) ภูมิประเทศชายแดนทำให้ยากต่อการลักลอบนำสิ่งผิดกฎหมายและการหลบหนีของอาชญากร ยาเสพติด การค้ามนุษย์

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝางแดด

2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
2.6 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 1) ลักษณะภูมิประเทศที่มีความเสี่ยงน้อยต่อการเกิดภัยพิบัติรุนแรง เช่น แผ่นดินไหว ดินถล่ม เป็นต้น 2) ท้องถิ่นมีความพร้อมในเรื่องของการประสานงานและการให้ความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง 3) เทศบาลมีความพร้อมในด้านงบประมาณที่จะจัดให้มีเครื่องมือและสถานที่ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานมากยิ่งขึ้น	1) เทศบาลยังขาดโครงสร้างการบริหารงานบุคลากร ในการดำเนินการ 2) ขาดเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ ดำเนินการตามภารกิจด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 3) มวลชนอาสาไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ และขาดจิตสำนึกในการทำงานเพื่อชุมชน	1) ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	1) สภาวะแวดล้อมของโลกที่เปลี่ยนแปลง ส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาตินานาประการขึ้น โดยมนุษย์ไม่ทราบล่วงหน้า และไม่อาจควบคุมได้ 2) ข้อจำกัดของระเบียบ-กฎหมาย ท้องถิ่น ทำให้เทศบาลมีข้อจำกัดในการดำเนินการ เช่น กรณีการจ่ายค่าตอบแทนมวลชนอาสาต่างๆ 3) ประชาชนบางส่วนไม่มีความรู้ทางด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยเบื้องต้น ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

3. ด้านการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1) เทศบาลมีความพร้อมในด้านงบประมาณที่จะบริหารจัดการและส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีอาชีพ และพึ่งตนเองได้ 2) เทศบาลมีศักยภาพในการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ-เอกชนที่เกี่ยวข้อง 3)ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่ครบครัน เป็นปัจจัยเอื้อต่อการค้าการลงทุนในพื้นที่	1) เทศบาลขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบงานพัฒนาชุมชนทำให้การดำเนินงานที่ยังขาดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ 2) ขาดแหล่งกักเก็บน้ำเพียงพอสำหรับการเกษตรตลอดปี ทำให้เกษตรกรว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิต 3)ขาดพื้นที่สำหรับการค้า ทำให้ไม่สามารถส่งเสริมการค้าขายในเขตเทศบาลได้ 4) ขาดการติดตามประเมินผลโครงการ/กิจกรรมที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว	1) นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่มุ่งสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกร เช่น โครงการประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น 2) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ 3) ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมสร้างความชุมชนเข้มแข็งและพึ่งพาตนเอง 4)การเป็นเมืองการค้าการท่องเที่ยวของจังหวัดเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการสร้างงาน สร้างรายได้	1) ผู้นำชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ ความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการภายในชุมชน และความสามารถในการประสานงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง 2) บริบทด้านเศรษฐกิจ สังคมที่เปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อรายได้และรูปแบบการประกอบอาชีพของประชาชน 3)สภาวะแวดล้อมของโลกที่เปลี่ยนแปลง ส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาตินานาประการขึ้น เช่น น้ำท่วม ฝนแล้ง ลมพายุรุนแรง 4)ราคาผลผลิตสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ในขณะที่ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น 5)กลุ่มอาชีพที่ไม่ยั่งยืน เนื่องจากความไม่สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเสรีประชาชนเองถูกชักนำเข้าสู่กระแสบริโภคนิยม

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

4. ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
4.1 ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ 1) เทศบาลสามารถบริหารจัดการภารกิจด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในเขตเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียงตามกฎหมายกำหนด 2) เทศบาลมีศักยภาพในการประสานความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ 3) เทศบาลมีความพร้อมในด้านงบประมาณต่อภารกิจด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ 3) ในเขตเทศบาลยังมีพื้นที่สาธารณะเพียงพอในการที่จะพัฒนาให้เป็นสวนสาธารณะของเทศบาล	1) การขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาล ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ยังไม่เพียงพอต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม 2) ขาดการประชาสัมพันธ์ และบังคับใช้เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการควบคุมสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง 3) ในเขตเทศบาลยังขาดสวนสาธารณะ รวมทั้งสภาพภูมิทัศน์โดยรวมดูเสื่อมโทรม	1) เป็นนโยบายที่สำคัญที่ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนทั้งในระดับสากล และระดับประเทศ โดยเน้นการควบคุมมลพิษอันเนื่องมาจากก๊าซ, ขยะ, น้ำเสีย, กลิ่น, เสียง ฯลฯ ตลอดจนการจัดทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออนุรักษ์พลังงานและจัดการด้านสิ่งแวดล้อม 2) ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายร่วมกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียง 4) นโยบายของรัฐบาลในการแก้ปัญหาภัยแล้งของรัฐบาล ด้วยการส่งเสริมการสร้างแหล่งเก็บกักน้ำในทุกพื้นที่	1) ผลของการขยายตัวทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่เทศบาลต้องหามาตรการเตรียมไว้รองรับ 2) ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม จึงส่งผลให้การบังคับใช้เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการควบคุมสิ่งแวดล้อมไม่ได้ผลเท่าที่ควร

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลผึ่งแดด

5. การพัฒนาศักยภาพองค์กร

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
5.1 ด้านบุคลากร 1) เทศบาลมีงบประมาณเพียงพอในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเป็นประจำทุกปีอย่างต่อเนื่อง 2) บุคลากรโดยรวมมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่ง	1) อัตรากำลังการบริหารงานของเทศบาลยังไม่เพียงพอ ทำให้บางภารกิจผู้ได้รับมอบหมายขาดความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ทำให้งานขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล 2) บุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมบางส่วน ยังไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับเพื่อประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานที่ และพัฒนาองค์กรได้ดีเท่าที่ควร 3) เทศบาลขาดการติดตามและประเมินผลด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างจริงจัง 4) บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจบริหารงานองค์กรยุคใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	1) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีการจัดฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาบุคลากรท้องถิ่นอย่างหลากหลายและต่อเนื่อง 2) ผู้บริหารให้ความสำคัญและมีนโยบายการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างชัดเจน 3) การกำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ช่วยสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดการทุ่มเทปฏิบัติงานเต็มความสามารถ	1) การสรรหาบุคลากรในบางตำแหน่งค่อนข้างยาก เนื่องจากจังหวัดไม่มีบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ รวมถึงจังหวัดอื่นๆ ที่เปิดสอบไม่ทำให้บัญชีข้ามจังหวัด 2) วัฒนธรรมองค์กร ส่งผลต่อค่านิยม จริยธรรมและพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรไปสู่การบรรลุเป้าหมายสูงสุดขององค์กร

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

5. การพัฒนาศักยภาพองค์กร(ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<u>5.2 ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่</u> 1) เทศบาลสามารถบริหารจัดการและ มีงบประมาณเพียงพอในการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่อำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติการทุกด้าน	1) บางส่วนการบริหารงานยังขาดวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติ หน้าที่ อันเนื่องมาจากภารกิจที่มีเพิ่มมากขึ้น 2) ขาดแผนการจัดการทรัพยากรทำให้ การใช้เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และทรัพยากร โดยรวมเป็นไปอย่างค่อนข้างสิ้นเปลือง และ ยังไม่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่อง 3) การจัดสถานที่ยังไม่เหมาะสม ขาดการ ออกแบบและวางแผนผัง รองรับการก่อสร้าง ขยายอาคารสถานที่ตามโครงสร้างภารกิจที่ จะเกิดขึ้นในอนาคต 4) การควบคุมการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ยัง ไม่ได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายเท่าที่ควร	1) ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญในการจัดหา อุปกรณ์ เครื่องมือ และสถานที่ให้เพียงพอ มีคุณภาพ ทันสมัยพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บริการประชาชนและพัฒนาท้องถิ่น	1) การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ และสถานที่ บางอย่างของเทศบาล ถูกจำกัดด้วย ระเบียบ – กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

5. การพัฒนาศักยภาพองค์กร(ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<u>5.3 การปฏิบัติหน้าที่และประสานงานภายในองค์กร</u> 1) การจัดองค์กรยังไม่มี ความซับซ้อน ทำให้ง่ายต่อการประสานงาน	1) เทศบาลยังขาดการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงาน ทำให้งานบางภารกิจไม่สามารถ บรรลุสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ได้ 2) การมอบหมายภารกิจความรับผิดชอบ ยังไม่เหมาะสม ขาดชัดเจน ทำให้ขาดความ คล่องตัวในการปฏิบัติงาน 3) ขาดระบบการประสานงานที่ดี ระหว่างผู้ บริหารงาน และส่วนการบริหารงาน ทำให้งาน ล่าช้า ไม่คล่องตัว ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ดีเท่าที่ควร 4) ขาดการนำนวัตกรรมและเทคนิคทางการ บริหารจัดการสมัยใหม่ มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ทำให้การบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพ	1) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทำให้การรับรู้ ข้อมูลข่าวสารและแนวทางปฏิบัติได้อย่าง รวดเร็ว ทุกถึง 2) นโยบายการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมา ใช้ในการวางแผนและตัดสินใจและในการ ปฏิบัติงานช่วยให้การดำเนินงานเกิด ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 3) การนำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน	1) ข้อจำกัดทางระเบียบ – กฎหมายท้องถิ่น อิงกับวิธีปฏิบัติราชการของส่วนกลาง จึงขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มาก ทำให้เกิด ปัญหาความล่าช้าในการดำเนินการ 2) ขาดการบริหารความขัดแย้งภายในองค์กร ซึ่งส่งผลต่อระบบความสัมพันธ์ของบุคลากร และบรรยากาศการทำงาน ทำให้การ ประสานงานขาดความคล่องตัว เป็นอุปสรรค ต่อการพัฒนาองค์กร

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

5. การพัฒนาศักยภาพองค์กร(ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
5.4การปฏิบัติหน้าที่และประสานงานภายนอกองค์กร 1) เทศบาลสามารถบริหารจัดการและมีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนา ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติภารกิจที่กฎหมายกำหนด 5.5 การให้บริการประชาชน 1) เทศบาลสามารถบริหารจัดการและมีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินกิจกรรม ที่เกี่ยวกับการให้บริการประชาชนตามที่กฎหมายกำหนด 2) เทศบาลมีการแบ่งส่วนการทำงานในการให้บริการประชาชนอย่างชัดเจน	1) มีการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนขาดการบูรณาการ ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน 1) การจัดเตรียมสถานที่สำหรับผู้มารับการบริการยังไม่เหมาะสม ไม่สะดวกสบาย 2) พนักงานบางส่วนยังมีทัศนคติที่ไม่เอื้อต่อการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ 3)ขาดการติดตามประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน และผู้มาติดต่อรับบริการ 4)ไม่สามารถให้บริการประชาชนได้ในช่วงพักกลางวัน	1) ผู้บริหารเทศบาลให้ความสำคัญในการติดต่อประสานงาน โดยเน้นนโยบายในการทำงานเชิงรุกและเน้นการบูรณาการ 1) มีช่องทางการให้บริการข้อมูลข่าวสาร ให้บริการแก่ประชาชนมากขึ้น เช่น การให้บริการทาง website ของเทศบาล	1)ข้อจำกัดทางระเบียบ กฎหมาย เป็นอุปสรรคต่อการให้การสนับสนุนหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น 1) ประชาชนบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญในการขออนุญาตก่อสร้างต่อเติมดัดแปลงอาคาร,การขออนุญาตถมดิน ถือเป็นเรื่องยุ่งยาก จึงไม่ให้ความร่วมมือ 2)ทัศนคติทางลบของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานราชการ ทำให้ไม่ยอมเข้ามาติดต่อรับบริการ

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลฝึ้งแดด

6. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
1) เทศบาลสามารถบริหารจัดการภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียงภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด 2) เทศบาลมีศักยภาพในการประสานความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1) เทศบาลยังขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้การบริหารงานไม่เป็นระบบ 2) ขาดการศึกษาความพร้อม ความเหมาะสม ความคุ้มค่าและผลกระทบของโครงการก่อนดำเนินการก่อสร้าง 3) ขาดแผนงานการสำรวจ การติดตาม บำรุงรักษาซ่อมแซมสิ่งก่อสร้าง จึงทำให้ขาดข้อมูลในการจัดทำงบประมาณ และการแก้ปัญหาไม่ตรงจุดไม่ทันเวลาที่ 4) ขาดการริเริ่มวางแผนด้านการวางผังเมืองทำให้การใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในเขตเทศบาลมีลักษณะปะปนไม่เหมาะสม ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการควบคุมการเติบโตของชุมชนในอนาคต	1) รัฐบาลมีโครงการเร่งด่วนในการดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบโครงสร้างพื้นฐาน 2) การประสานแผนกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และมีศักยภาพในการดำเนินการแก้ไขปัญหา	1) ข้อจำกัดด้านระเบียบ – กฎหมายทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลยังไม่ครอบคลุมทั่วพื้นที่ 2) ข้อจำกัดทางอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของเทศบาลทำให้ต้องอาศัยระยะเวลาพอสมควรในการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน 3) ข้อจำกัดทางด้านอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของเทศบาล เช่น การขยายเขตไฟฟ้า การติดตั้งระบบไฟฟ้าสองทาง ไม่สามารถดำเนินการได้เอง และการประสานงานการไฟฟ้าค่อนข้างล่าช้า 4) การก่อสร้างวางระบายน้ำในเขตเทศบาลบางแห่งทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง เนื่องจากปริมาณงานแต่ละครั้งทำได้น้อย สาเหตุเพราะข้อจำกัดด้านงบประมาณ และขาดการศึกษาที่ดีก่อนดำเนินโครงการ

บทที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ

และ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองแดดเป็นเมืองน่าอยู่ ด้วยการบริหารจัดการที่ดี ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่นและเป็นสุข ท่ามกลางสังคมคุณธรรมนำความรู้”

พันธกิจ (Mission)

ภารกิจหลักที่ 1 การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารการพัฒนา

ภารกิจหลักที่ 2 การสร้างระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โดยใช้ผังเมืองเป็นเครื่องมือชี้แนะและสนับสนุนการพัฒนาเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

ภารกิจหลักที่ 3 การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม พัฒนาครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองได้

ภารกิจที่ 4 การสร้างระบบบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยในชุมชน

ภารกิจที่ 5 การอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภารกิจที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goal)

- ด้านองค์การ:
1. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลอย่างต่อเนื่อง
 2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

- ด้านเศรษฐกิจ:
3. สร้างระบบสนับสนุนการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ของประชาชน ทั้งด้านการผลิต การค้า และการบริการ
 4. ดำเนินการสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีมาตรฐาน รองรับการพัฒนาของเศรษฐกิจและสังคม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

- ด้านสังคม:
5. ยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ของประชาชนทุกระดับ ควบคู่กับการปลูกฝัง และส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม อย่างทั่วถึง

6. เสริมสร้างให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่า ตลอดจนร่วมอนุรักษ์สืบสาน
ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 7. พัฒนาคน โดยเน้นส่งเสริมครอบครัวอบอุ่นเพื่อให้เป็นสถาบันผลิตพลเมืองที่มี
คุณภาพ อันจะส่งเสริมให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง สังคมเอื้ออาทร
 8. เสริมสร้างสุขภาพอนามัย เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพทั้งด้านกายใจดีถ้วนหน้า
 9. ดำเนินการให้มีสถานที่และกิจกรรมนันทนาการของประชาชนมีอย่างเพียงพอ
 10. ดำเนินการเพื่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ด้านสิ่งแวดล้อม:** 11. จัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (Strategy)

จากวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และจุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goal) ที่เทศบาลได้
ดำเนินการวางไว้ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถจัดวางยุทธศาสตร์(Strategy)ได้ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance Strategy)
2. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต (Quality Of Life Development Strategy)
3. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ (Development Of
Education, Religion, Culture And Recreation Strategy)
4. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย (Community Organizing
And Maintain Peace And Order Strategy)
5. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ (Economic Development Strategy)
6. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Development Of Infrastructure Strategy)
7. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Development Of Natural
Resources And Environment Strategy)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance Strategy)

เป้าประสงค์ (Purpose)

มุ่งเน้นที่จะพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ มีการปรับปรุงโครงสร้างทั้ง
อำนาจหน้าที่และอัตรากำลังและจัดระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม
พัฒนาบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ปฏิบัติงานให้ทันสมัย รองรับการถ่ายโอนภารกิจจากภาครัฐ ส่งเสริม
ให้ประชาชนมีความรู้ และเข้าใจในกิจการของท้องถิ่น ให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา มีส่วนร่วม

ในกิจการของท้องถิ่น ตลอดจนเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร ปรับปรุงทัศนคติบุคลากรท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มุ่งสู่เป้าหมายการเป็น “องค์กรแห่งธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน”

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต (Quality Of Life Development Strategy)

เป้าประสงค์ (Purpose)

มุ่งเน้นที่จะวางแนวทางในการส่งเสริมการป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพอนามัย และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง มีสุขภาพกายใจดีถ้วนหน้า พัฒนาระบบสุขภาพตำบลชุมชน และการดูแลรักษาความสะอาดของบ้านเมือง ระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน การกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ พร้อมทั้งเน้นส่งเสริมกิจกรรมครอบครัว เสริมสร้างสวัสดิการที่ดีและกิจกรรมการสังคมสงเคราะห์ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขและมีศักดิ์ศรี

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

(Development Of Education, Religion, Culture And Recreation Strategy)

เป้าประสงค์ (Purpose)

มุ่งเน้นส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของเทศบาล เพื่อเป็นสถาบันเตรียมความพร้อมเด็กเข้าสู่วัยเรียนที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์ สังคม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในท้องถิ่นตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ส่งเสริมให้ประชาชนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยการจัดให้มีห้องสมุดชุมชนที่ทันสมัยสามารถให้บริการข้อมูล ความรู้และสารประโยชน์ได้อย่างครบครัน เสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบในการทำนุบำรุงพระศาสนา ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี อันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านกีฬา แก่เยาวชนและประชาชนอย่างทั่วถึง และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ จัดให้มีแหล่งนันทนาการสำหรับการจัดกิจกรรมเด็กเยาวชนและประชาชนอย่างหลากหลายเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดระเบียบชุมชน และรักษาความสงบเรียบร้อย (Community Organizing And Maintain Peace And Order Strategy)

เป้าประสงค์ (Purpose)

มุ่งเน้นที่จะให้บริการประชาชน ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน และการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน ประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนในลักษณะเครือข่ายความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้เกิดความผาสุกและเกิดความมั่นคงในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ (Economic Development Strategy)

เป้าประสงค์ (Purpose)

มุ่งเน้นที่จะส่งเสริมการพัฒนาเสริมสร้างเศรษฐกิจพื้นฐานครัวเรือนและชุมชน โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง สร้างความมั่นคงด้านการประกอบอาชีพ และยกระดับรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เพิ่มศักยภาพให้แก่เกษตรกรในการปรับปรุงและพัฒนาสินค้าในภาคเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน และสร้างแหล่งรองรับผลผลิตและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นอย่างครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Development Of Infrastructure Strategy)

Strategy)

เป้าประสงค์ (Purpose)

มุ่งเน้นที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีระบบ เร่งรัดพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ทุกด้านให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน สนองต่อการพัฒนาศักยภาพของชุมชน และสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเมือง อันจะเป็นการเพิ่มความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต และเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การค้าและการบริการของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Development Of Natural Resources And Environment Strategy)

Natural Resources And Environment Strategy)

เป้าประสงค์ (Purpose)

มุ่งเน้นที่จะเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นไปอย่างยั่งยืน ส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงสภาพแวดล้อม พัฒนาก่อนเมืองให้น่าอยู่น่าอาศัย จัดมีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่พอเพียง เหมาะสมต่อการนำมาใช้ประโยชน์ ภายใต้การรักษาความสมดุลของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลฝางแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
1. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี วัตถุประสงค์ (Objective) 1.) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนจัดระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม 2.) เพื่อให้มีการพัฒนาบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ปฏิบัติงานให้ทันสมัย สามารถรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากภาครัฐ 3.) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ และเข้าใจในกิจการของท้องถิ่น ให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา และมีส่วนร่วมในกิจการขององค์กร 4.) เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมในการทำงาน ให้แก่บุคลากรท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มุ่งเน้นให้เป็นองค์กรแห่งธรรมาภิบาลในการให้บริการประชาชน	1.1) ส่งเสริมด้านการเมือง การปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาล การบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลหรือยึดคุณลักษณะสำคัญของกลไกการบริหารจัดการที่ดี 6 ประการ ได้แก่ หลักความรับผิดชอบ (Responsibility) โดยตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจในปัญหาของท้องถิ่น มีความกล้าหาญที่จะรับผิดชอบผลจากการกระทำ หลักคุณธรรม (Morality) คือยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ยึดหลักซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย หลักการมีส่วนร่วม (participation) โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และร่วมตัดสินใจในการพัฒนาท้องถิ่น หลักความคุ้มค่า (Economy) โดยบริหารจัดการทรัพยากรที่มีจำกัดให้มีการใช้อย่างประหยัด คุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักความโปร่งใส (Transparency) คือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้ประชาชนเข้าถึงได้สะดวก และมีส่วนร่วมตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินงาน หลักนิติธรรม (Rule of law) โดยตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
1. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี	1.1.1) พัฒนาและปรับปรุงการให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ จัดให้มีการบริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดบริการเดียว การลดขั้นตอนในการทำงาน การจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น 1.1.2) ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจ ความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับบุคลากรภายในองค์กร ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายประจำ โดยบริหารงานบนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและความโปร่งใส โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของข้าราชการและนักการเมือง 1.1.3) ปรับปรุงโครงสร้างอัตรากำลัง เพื่อรองรับภารกิจของเทศบาล ตามแผนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีจิตสำนึกต่อการปฏิบัติหน้าที่ และการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วและถูกต้อง ตามระเบียบ ขั้นตอนและกฎหมาย 1.1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดเวทีประชาคมในทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบในกระบวนการของการพัฒนา และพร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบจากประชาชนและสังคมโดยรวม เพื่อป้องกันปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
1. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี	1.1.5) ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของเทศบาล กิจกรรมที่เทศบาลได้จัดทำขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์ตามชุมชน พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้มีประสิทธิภาพ เช่น Website, Webboard และมีช่องทางรับฟังข้อมูลจากประชาชน เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง 1.1.6) ปรับปรุงและพัฒนารายได้ของเทศบาล โดยการนำระบบแผนที่ภาษีและทรัพย์สิน มาพัฒนาดำเนินการจัดเก็บรายได้ต่างๆที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องครบถ้วนและเป็นธรรมสามารถตรวจสอบได้รวมถึงการปรับปรุงแหล่งรายได้ วิธีการหารายได้ ระบบการจัดเก็บภาษี การจัดหาแหล่งเงินทุน เงินรายได้อื่น การทำกิจการพาณิชย์ของเทศบาล 1.1.7) เตรียมความพร้อมระบบงานทะเบียนราษฎรให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การบริการประชาชน เป็นไปอย่างถูกต้อง สะดวก และรวดเร็ว	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
2. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต วัตถุประสงค์(Objective) 1.) เพื่อส่งเสริมการป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพอนามัยของประชาชนให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง 2.) เพื่อเสริมสร้างกิจกรรมการสังคมสงเคราะห์ ส่งเสริมกิจกรรมครอบครัว การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส 3.) เพื่อจัดการด้านสุขภาพชุมชนและการดูแลรักษาความสะอาดของบ้านเมือง ระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน การกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ	2.1) จัดให้มีโครงสร้างการบริหารงาน บุคลากร และวัสดุ เครื่องมือที่เพียงพอในการดำเนินการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และเตรียมความพร้อมในการถ่ายโอนงานด้านสาธารณสุข 2.2) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของประชาชน และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ 2.2.1 มีการประชาสัมพันธ์รณรงค์ การเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของประชาชน และการป้องกันควบคุมโรคติดต่ออย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง 2.2.2 ส่งเสริมสนับสนุนและดำเนินการร่วมกับหน่วยงานสาธารณสุขชุมชนในกิจกรรมการเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของประชาชน และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ 2.3) จัดตั้งศูนย์บริการสาธารณสุขแบบครบวงจร มีบุคลากร เครื่องมือครบครัน สถานที่ออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจ และกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพ 2.4) จัดให้มีหน่วยบริการสุขภาพตรวจเยี่ยมชุมชน โดยดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานร่วมกับศูนย์สุขภาพชุมชน /สถานีนอมนามัย และอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานชุมชน (อสม.) 2.5) ปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการของชุดรับ-ส่งผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน	สำนักปลัด (งานสาธารณสุข) (งานสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์)

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
2. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	2.6) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการของศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ให้มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างครอบครัวอบอุ่นอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการพัฒนาสมาชิกในครอบครัวทุกช่วงวัย 2.7) จัดให้มีพื้นที่สร้างสร้างสรรค์ และกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน โดยให้มีการจัดกิจกรรมหลากหลายและต่อเนื่อง มุ่งสู่เป้าหมายการเป็น “ตำบลน่าอยู่สำหรับเด็ก” 2.8) พัฒนาระบบการจัดสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เด็ก สตรี ผู้พิการ คนชรา ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง 2.9) ใช้ทุนทางสังคมกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม โดยมีเป้าหมายสำคัญเป็นความสุขใจอยู่ทั้งตัวผู้ให้และผู้รับ 2.10) พัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอย ให้มีบุคลากร เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ครบครัน โดยเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ 2.11) การสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการรักษาความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเมือง เช่น การลดปริมาณขยะในครัวเรือน การเลิกใช้วัสดุที่ย่อยสลาย การคัดแยกขยะ และการนำขยะไปใช้ประโยชน์ เป็นต้น 2.12) การควบคุมการปล่อยน้ำเสียจากอาคารบ้านเรือน และการศึกษาความเหมาะสมพร้อมทั้งจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน รองรับการขยายตัวของชุมชน	สำนักปลัด (งานสาธารณสุข) (งานสวัสดิการและสังคม สงเคราะห์)

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
3. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ วัตถุประสงค์(Objective) 1.) เพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอนุบาล เด็กก่อนวัยเรียนและส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบและตามอัธยาศัย 2.) เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงาม รวมทั้งสนับสนุนการทำนุบำรุงและส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาของประชาชน 3.) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านกีฬา แก่เยาวชนในชุมชนอย่างทั่วถึง พร้อมพัฒนาทักษะทางด้านกีฬานำไปสู่ความเป็นเลิศ 4.) เพื่อให้แหล่งจัดกิจกรรมนันทนาการของประชาชนที่มีความหลากหลาย	3.1) จัดให้มีโครงสร้างการบริหารการศึกษา มีการทบทวนแนวทางยุบ-รวมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จัดตั้งเป็นโรงเรียนเทศบาลระดับอนุบาล เร่งพัฒนาบุคลากร พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและกิจกรรม ปรับปรุงอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม จัดให้มีรถรับส่งภายในตำบล เพื่อเป็นสถาบันเตรียมความพร้อมเด็กเข้าสู่วัยเรียนที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์ สังคม 3.2) สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด 3.3) ส่งเสริมให้ประชาชนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยการจัดให้มีห้องสมุดชุมชนที่ทันสมัย สามารถให้บริการข้อมูล ความรู้และสารประโยชน์ได้อย่างครบครัน 3.4) เสริมสร้างจิตสำนึกในการทำนุบำรุงพระศาสนา ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ตลอดจนส่งเสริมการนำหลักธรรมคำสอนทางศาสนามาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน 3.5) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี อันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น 3.6) ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านกีฬา แก่เยาวชนและประชาชนอย่างทั่วถึง พร้อมให้เยาวชนและผู้สนใจได้รับการฝึกฝนพัฒนาทักษะทางด้านกีฬาอย่างต่อเนื่อง 3.7) ปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเยาวชนให้มีกิจกรรมหลากหลายต่อเนื่อง เช่น ชมรมออกกำลังกาย ชมรมดนตรีสากล ชมรมดนตรีพื้นบ้าน กิจกรรมส่งเสริมทักษะภาษาต่างประเทศ เป็นต้น 3.8) จัดให้มีสถานที่จัดกิจกรรม ออกกำลังกาย หรือสวนสุขภาพสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ	สำนักปลัด (งานบริหารการศึกษา) (งานส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม) (งานส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ)

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
4. ยุทธศาสตร์ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย วัตถุประสงค์(Objective) 1.) เพื่อให้มีฐานข้อมูลในดำเนินการด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน 2.) เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 3.) เพื่อประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนในลักษณะเครือข่ายความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้เกิดความผาสุกและเกิดความมั่นคงในชีวิตทรัพย์สิน	4.1) การสำรวจสภาพพื้นที่ การจัดทำระบบข้อมูล หมู่บ้าน ชุมชน เพื่อจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แผนการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน 4.2) พัฒนาศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และรักษาความสงบเรียบร้อย ให้มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร ยานพาหนะ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน พร้อมทั้งพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอาสาสมัคร อปพร. 4.3) ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ราษฎร 4.4) พัฒนาระบบรักษาความสงบเรียบร้อยแก่ชุมชน โดยประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง, สถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ ประสานความร่วมมือพร้อมทั้งสนับสนุนชมรมกำนัน-ผู้ใหญ่บ้านในการดูแลการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน ชุมชน 4.5) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมโดยเน้นชุมชนมีส่วนร่วม การจัดตั้งศูนย์ประสานงานการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ร่วมปฏิบัติหน้าที่กับศูนย์ อปพร. ในแต่ละหมู่บ้าน การจัดตั้งสายตรวจร่วมระหว่าง อปพร. กับอาสาสมัครตำรวจชุมชน ,การประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง	สำนักปลัด (งานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย)

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
5. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ วัตถุประสงค์(Objective) 1.) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ พื้นฐานครัวเรือนและชุมชน โดยยึดหลัก เศรษฐกิจพอเพียง 2.) เพื่อสร้างความมั่นคงด้านการประกอบ อาชีพ และยกระดับรายได้ให้แก่ประชาชนใน ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน 3.) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาสินค้าในภาค เกษตร เพิ่มศักยภาพแก่เกษตรกรในการผลิตให้ ได้คุณภาพมาตรฐาน 4.) สร้างแหล่งรองรับผลผลิตในท้องถิ่น อย่างครบวงจร	5.1) พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความสมดุล สอดคล้องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 5.1.1 ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม และรู้เท่าทันกลไกบริโภคนิยม 5.1.2 ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการบริโภค และให้มีการออม 5.1.3 ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และคำนึงถึงผลกระทบในอนาคต 5.2) ส่งเสริมสนับสนุนด้านข้อมูลความรู้และทักษะวิชาชีพในการประกอบอาชีพของประชาชน 5.2.1 จัดให้มีแหล่งค้นคว้า บริการความรู้ด้านการประกอบอาชีพ 5.2.2 จัดให้มีการฝึกอบรมทักษะวิชาชีพในการประกอบอาชีพ 5.2.3 ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ ทั้งในด้านส่งเสริมทักษะอาชีพและแหล่งงาน 5.3) ส่งเสริมการพัฒนาระบบการในการผลิต การเพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิต ให้กับเกษตรกร 5.3.1 ส่งเสริมให้เกษตรกรรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงภาคการเกษตรในระดับต่างๆ 5.3.1 จัดให้มีการอบรมเพิ่มศักยภาพในการผลิตให้กับเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง 5.4) พัฒนาแหล่งน้ำให้มีเพียงพอ ให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในช่วงนอกฤดูฝน และช่วยลด ความรุนแรงของภัยแล้งตามธรรมชาติ 5.5) จัดหาให้มีแหล่งรองรับการจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ในชุมชน 5.5.1 จัดหาสถานที่และดำเนินการก่อสร้างตลาดสด โรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน 5.5.2 จัดให้มีพื้นที่สำหรับแสดงสินค้า และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในชุมชน	สำนักปลัด (งานพัฒนาชุมชน)

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
6. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน <u>วัตถุประสงค์</u>(Objective) 1.)พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีระบบ เร่งรัดพัฒนาด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และบริการสาธารณะทุกด้านให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน สนองต่อการพัฒนาศักยภาพและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเมือง อันจะเป็นการเพิ่มความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต และเอื้อต่อการประกอบอาชีพของประชาชน	6.1ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้มีบุคลากร เครื่องมืออย่างเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ 6.2พัฒนาเครือข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนและ เชื่อมโยงกับทุกตำบลให้มีความสะดวกสบาย ปลอดภัย ทั้งด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้คุณภาพ มีมาตรฐานรองรับการขยายตัวของชุมชน และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน 6.2.1มีการศึกษาความเหมาะสม ความคุ้มค่า ผลกระทบของโครงการ และมีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนการดำเนินการ 6.2.2มีการวางแผนลำดับความสำคัญของโครงการก่อนดำเนินการ 6.2.3มีการวางแผนติดตามสำรวจโครงการก่อสร้างและการบำรุงรักษา 6.2.4เร่งประสานงานหน่วยงานที่มีศักยภาพและภารกิจอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ปัญหาได้รวดเร็วทัน่วงที่ 6.3 การพัฒนาระบบผังเมือง การควบคุมอาคาร ระบบการจราจร ถนนสายหลัก สะพาน ท่อระบายน้ำ ระบบประปา การบำรุงรักษาสสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ พร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์ของหมู่บ้าน ชุมชนให้ครบทุกพื้นที่	กองช่าง

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลผึ่งแดด (พ.ศ. 2554 – 2559)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)	แนวทางการพัฒนา (Process)	หน่วยงานรับผิดชอบ (Agency)
7. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์(Objective) 1.) เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของ ประชาชนและชุมชน ในการปรับปรุงบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2.) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เป็นไปอย่างยั่งยืน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ ประชาชน ครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งแวดล้อม 3.) พัฒนาบ้านเมืองให้น่าอยู่ น่าอาศัย มี ทรัพยากรธรรมชาติที่พอเพียง เหมาะสมต่อการ นำมาใช้ประโยชน์ ภายใต้การรักษาความสมดุล ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	7.1) สำรวจพื้นที่ จัดทำฐานข้อมูลด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 7.2) การเสริมสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 7.3) การป้องกันการทำลาย การบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 7.4) การสร้างระบบการบริหารจัดการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ได้มาตรฐาน 7.5) ปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลให้สะอาด สวยงาม น่ามอง น่าอยู่อาศัย 7.6) ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตร 7.7) ปรับปรุงฟื้นฟูพื้นที่เสริมโทรม ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงดิน 7.8) สร้างความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้ทาง ธรรมชาติ ป่าไม้ ภายใต้จิตสำนึก และความรับผิดชอบในสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน	

บทที่ 6

การนำแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

การติดตามและประเมินผลโครงการเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งระบุไว้อย่างชัดเจนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น อันมีประธานสภาท้องถิ่นเป็นประธาน (ในฐานะที่สภาท้องถิ่นมีหน้าที่ในการกำกับดูแลตรวจสอบ ติดตามการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร) และคณะกรรมการดังกล่าว ประกอบด้วยหลายฝ่ายเข้าด้วยกัน ทั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ประชาคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนจากฝ่ายบริหาร รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก โดยคณะกรรมการจะทำให้การติดตามและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผลของการประเมินสามารถวัดผลบรรลุและวัดความสำเร็จของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานของโครงการได้อย่างแท้จริง

แนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนี้

- 1) กำหนดแนวทาง วิธีในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- 2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- 3) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ตีประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- 4) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติตามที่เห็นสมควร

การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์นั้น คือ การประเมินว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริงเพียงใด และได้ผลเป็นอย่างไรเพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ได้ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นสมมติฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับต่อไปได้ ดังนั้น การที่จะประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมได้จำเป็นต้อง

ประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนาก่อน เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่ ดังนั้นในขั้นต้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี ให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง อันจะนำมาสู่บทสรุปที่ไม่บิดเบือนจากผลการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

แนวทาง และวิธีการขั้นตอนในการติดตามและประเมินผล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี

การติดตาม (Monitoring)

การติดตามนั้น จะทำให้เราทราบได้ว่าขณะนี้ได้มีการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์หรือแผนสามปีถึงระยะใดแล้ว ซึ่งเทคนิคอย่างง่ายที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามได้ เช่น Gant Chart ที่จะทำให้องค์กรสามารถติดตามได้ว่าการดำเนินการตามแผนต่างๆ มีการดำเนินการในช่วงเวลาใด ตรงกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ แผนปฏิบัติจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตามผลการดำเนินงานดังกล่าวมาแล้ว

การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผลแผนพัฒนา จำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นระบบ มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ โดยประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญใน 2 ระดับ คือ เกณฑ์การประเมินหน่วยงาน และเกณฑ์การประเมินโครงการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลหน่วยงาน

1. เกณฑ์สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Achievement)

เป็นการประเมินความสำเร็จโดยพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ กับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบาย โดยเป็นการประเมินผลขององค์กร 2 ส่วน คือ ผลในภาพรวมและระดับปฏิบัติการ ผลการดำเนินงานจะต้องเปิดเผยให้สาธารณชนทราบอย่างกว้างขวางอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอโดยต้องมีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน อาจเป็นทุกไตรมาส หรือผลการดำเนินงานประจำปีสัมฤทธิ์ผลรวมถึงการดำเนินงานที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ในระยะยาว โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1.1 ผลผลิต (Outputs) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1) **ผลผลิตในภาพรวม (Overall Outputs)** เป็นการประเมินผลผลิตเทียบกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ โดยเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายรวมขององค์กรในสายตา

ของสมาชิกขององค์กรและประชาชนผู้รับบริการ

การประเมินผลดังกล่าวมีลักษณะที่เป็นพลวัต

(Dynamic) และมีปฏิสัมพันธ์กับสภาวะแวดล้อมของภายนอกองค์กร

2) ผลผลิตระดับปฏิบัติการ (Operation Outputs) เป็นการประเมินผลผลิตโดยพิจารณาระดับการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการ โดยอาจพิจารณาจากผลผลิตต่อหน่วยกำลังคนระดับการบริการต่อหน่วยเวลา สัดส่วนของต้นทุนและผลตอบแทน สถานภาพทางการเงิน สินทรัพย์และหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดผลตอบแทน (Non – Performing Loan) คุณภาพของผลผลิตและบริการสาธารณะประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรขององค์กร การประหยัดพลังงานและการรักษาธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

2. เกณฑ์ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 4 ประการดังต่อไปนี้

1) การเข้าถึง เน้นความสำคัญในเรื่องโอกาสของประชาชน โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้ได้รับบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง

2) การจัดสรรทรัพยากร พิจารณาถึงความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชน

3) การกระจายผลประโยชน์ เน้นความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้แก่สมาชิกในสังคม

4) ความเสมอภาค เน้นความเป็นธรรมเพื่อเป็นหลักประกันเรื่องสิทธิและโอกาสในการได้รับบริการสาธารณะโดยปราศจากอคติ ไม่เลือกปฏิบัติ

3. เกณฑ์ความสามารถและคุณภาพในการให้บริการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ

1) สมรรถนะของหน่วยงาน เป็นตัวชี้วัดความสามารถในการให้บริการและตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย

2) ความทั่วถึงและเพียงพอ พิจารณาถึงความครอบคลุม ความเพียงพอ และความครบถ้วนของการให้บริการทั้งในด้านกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการและระยะเวลาที่บริการ

3) ความถี่ในการให้บริการ เป็นตัวชี้วัดระดับการบริการต่อหน่วยเวลาว่ามีความสม่ำเสมอต่อการกิจนั้นหรือไม่

4) ประสิทธิภาพการให้บริการ เป็นการชี้วัดประสิทธิภาพขององค์กรที่มุ่งเน้นการบริการที่รวดเร็ว ทันเวลา มีการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานการบริการไว้เป็นแนวทาง

4. เกณฑ์ความรับผิดชอบต่อหน่วยงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ

1) พันธกิจต่อสังคม เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงภารกิจของหน่วยงานที่มีต่อสังคม พิจารณาได้จากวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนงานของหน่วยงาน

2)ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ เป็นตัวชี้วัดถึงความรับผิดชอบต่อประชากร

กลุ่มเป้าหมาย

3)การให้หลักประกันความเสี่ยง เป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญเพื่อให้หลักประกันว่าประชาชนผู้รับบริการจะได้รับความคุ้มครองและหรือการชดเชยจากหน่วยงานหากมีความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

4)การยอมรับข้อผิดพลาด เป็นตัวชี้วัดถึงความรับผิดชอบของผู้บริหารระดับสูงและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่จะยอมรับต่อสาธารณชนในกรณีเกิดความผิดพลาดในการบริหารหรือการปฏิบัติงาน

5. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการของประชาชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ

4 ประการ คือ

1)การกำหนดประเด็นปัญหา การกำหนดประเด็นปัญหาที่มาจากประชาชนผู้รับบริการและมีการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญ

2)การรับฟังความคิดเห็น เป็นตัวชี้วัดระบบเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนผู้รับบริการ

3)มาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหา เป็นตัวชี้วัดถึงความพร้อมในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนผู้รับบริการที่มีทั้งมาตรการระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งเปิดกว้างให้สาธารณชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

4)ความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เป็นตัวชี้วัดการตอบสนองในการแก้ไขปัญหา การให้ความสำคัญและการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ไม่ละเลยเพิกเฉยต่อปัญหา

6. เกณฑ์ความพึงพอใจของลูกค้า(ประชาชนผู้รับบริการ)

ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ประการ คือ

1)ระดับความพึงพอใจ เป็นตัวชี้วัดความเห็นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพการปฏิบัติงาน

2)การยอมรับหรือคัดค้าน เป็นตัวชี้วัดระดับการยอมรับมาตรการ นโยบายของหน่วยงานซึ่งพิจารณาจากสัดส่วนการยอมรับหรือคัดค้าน เนื่องจากผลกระทบของนโยบายของหน่วยงาน

7. เกณฑ์ผลเสียหายต่อสังคม ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1)ผลกระทบภายนอก เป็นตัวชี้วัดว่าหน่วยงานก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งสร้างความเสียหายจากการดำเนินงานแก่ประชาชนหรือไม่ โดยอาจวัดจากขนาดและความถี่จากการเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น การก่อสร้างถนนขวางทางน้ำหลากทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมใหญ่

2)ต้นทุนทางสังคม เป็นตัวชี้วัดผลเสียหายที่สังคมต้องแบกรับ เช่น ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูบูรณะความเสียหายที่เกิดขึ้น

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผล

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (Indicators)	ตัวอย่างกรอบตัวแปร (Attributes)
1. สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุ วัตถุประสงค์ของนโยบาย	λ ผลผลิต λ ผลลัพธ์	- ผลต่างระหว่างเป้าหมายกับ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. ความเสมอภาคและความเป็น ธรรมในสังคม	λ การเข้าถึง λ การจัดสรรทรัพยากร λ การกระจายผลประโยชน์ λ ความเสมอภาค	- ปริมาณและคุณภาพทรัพยากรที่ ได้รับการจัดสรรต่อคน - ผลประโยชน์ที่แต่ละกลุ่มเป้าหมาย ได้รับในแต่ละครั้ง - การไม่เลือกปฏิบัติและ/หรือ การเลือกปฏิบัติที่เป็นคุณ
3. ความสามารถและคุณภาพใน การให้บริการ	λ สมรรถนะของหน่วยงาน λ ความทั่วถึงและเพียงพอ λ ความถี่ในการให้บริการ λ ประสิทธิภาพการให้บริการ	- พื้นที่เป้าหมายและประชากรกลุ่ม เป้าหมายที่รับบริการ - จำนวนครั้งในการให้บริการ - ผลลัพธ์เทียบกับปัจจัยนำเข้า
4. ความรับผิดชอบของหน่วยงาน	λ พันธกิจต่อสังคม λ ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ λ การให้หลักประกันความเสี่ยง λ การยอมรับข้อผิดพลาด	- การจัดลำดับความสำคัญ - ภารกิจหลักและภารกิจรอง - การตัดสินใจที่สะท้อนความ รับผิดชอบ

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (Indicators)	ตัวอย่างกรอบตัวแปร (Attributes)
5. การสนองตอบความต้องการของประชาชน	λ การกำหนดประเด็นปัญหา λ การรับฟังความคิดเห็น λ มาตรการ/กลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา λ ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา	- ระดับการมีส่วนร่วม - การปรึกษาหารือ - การสำรวจความต้องการ
6. ความพึงพอใจของประชากรกลุ่มเป้าหมาย	λ ระดับความพึงพอใจ λ การยอมรับ/คัดค้าน	- สัดส่วนของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่พอใจหรือไม่พอใจ - ความคาดหวัง - ผลสะท้อนกลับ
7. ผลเสียหายต่อสังคม	λ ผลกระทบภายนอก (ทางบวกและทางลบ) λ ต้นทุนทางสังคม	- ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ - ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม - ค่าเสียโอกาส - ความขัดแย้งทางสังคม

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการ จำเป็นต้องมีเกณฑ์และตัวชี้วัดเพื่อเป็นเครื่องมือกำหนดกรอบทิศทางในการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการ ประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญ 8 เกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress)

เป็นการพิจารณาเปรียบเทียบผลของการดำเนินกิจกรรมกับเป้าหมายที่กำหนดตามแผนการประเมินความก้าวหน้าที่จะตอบคำถามว่า การดำเนินกิจกรรมตามโครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ เป็นไปตามกรอบเวลาหรือไม่และประสบปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

1) **ผลผลิตเทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลา** เป็นการดูสัดส่วนของผลผลิต (Outputs) ของโครงการว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด อาทิ ความยาวของถนนที่สร้างได้ จำนวนแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อการเกษตร สัดส่วนปริมาณการงานการก่อสร้าง เทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลาที่กำหนด

2) **จำนวนกิจกรรมแล้วเสร็จ** เนื่องจากโครงการประกอบด้วยชุดกิจกรรมต่างๆ มากมาย จึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดความก้าวหน้า โดยพิจารณาจำนวนกิจกรรมและประเภทของกิจกรรมที่ได้

ดำเนินการไปแล้ว ทั้งกิจกรรมหลัก กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมรอง และกิจกรรมเสริม ในช่วงระยะเวลา อาจเป็นสัปดาห์ เดือน ไตรมาส หรือระยะของโครงการ (Phase)

3) **ทรัพยากรที่ใช้ไปในระยะเวลา** เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าของการใช้ทรัพยากรในโครงการ ซึ่งครอบคลุมด้านงบประมาณโครงการ ได้แก่ งบประมาณที่ใช้ไป งบประมาณที่อยู่ระหว่างผูกพัน เงินงวดและแผนการใช้จ่ายงบประมาณโครงการ และอัตราการใช้นุ้คลากรสัมพันธ์กับเวลา ในรูปของ คน – วัน (Man – Day) หรือ คน – เดือน (Man – Month)

4) **ระยะเวลาที่ใช้ไป** เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าเพื่อดูว่าได้ใช้เวลาไปเท่าใดแล้ว และเหลือระยะเวลาอีกเท่าใดจึงจะครบกำหนดแล้วเสร็จ โดยจะสามารถใช้เป็นเกณฑ์ประเมินและควบคุมกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายด้านเวลา และเพื่อทราบถึงระยะเวลาที่จะต้องใช้อ้างอิงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวม

2. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency)

การประเมินประสิทธิภาพเป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้ กับทรัพยากรที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ทรัพยากรที่ใช้นอกจากงบประมาณแล้ว ยังหมายรวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการเงิน และการใช้เวลาที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ ดังนี้

1) **สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรทางการเงินของโครงการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการใช้จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมประโยชน์ ลดค่าใช้จ่ายและประหยัดต้นทุนการผลิต

2) **ผลผลิตต่อกำลังคน** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตต่อบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่โครงการ ซึ่งนอกจากจะเป็นตัวชี้ถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานแล้ว ยังแสดงถึงสมรรถนะและศักยภาพของทรัพยากรบุคคลในการดำเนินโครงการ และจะเป็นแนวทางในการปรับขนาดกำลังคนที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรม และการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในระยะยาวอีกด้วย

3) **ผลผลิตต่อหน่วยเวลา** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตในช่วงเวลา อาทิ จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการอบรมอาชีพเสริมนอกภาคเกษตรต่อเดือน จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในแต่ละปี จำนวนผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในแต่ละช่วงไตรมาส

4) **การประหยัดทรัพยากรการจัดการ** เป็นตัวชี้วัดความสามารถของโครงการในการประหยัดทรัพยากรทางการบริหารจัดการ อาทิ การปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินโครงการ การตัดทอนขั้นตอนการปฏิบัติซึ่งส่งผลต่อการลดค่าใช้จ่ายของโครงการ การประหยัดค่าพลังงานและค่าสาธารณูปโภคคิดเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม

3. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness)

การประเมินประสิทธิผล เป็นเกณฑ์พิจารณาการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน โดยดูจากผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการ ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

1) **ระดับการบรรลุเป้าหมาย** เป็นตัวชี้วัดว่าโครงการบรรลุเป้าหมายด้านใดบ้างและการบรรลุเป้าหมายส่งผลต่อประชากรเป้าหมายอย่างไร โดยสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรเป้าหมาย อาทิ การบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ สังคม

2) **ระดับการมีส่วนร่วม** เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จโดยให้ความสำคัญกับมิติการมีส่วนร่วม โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และโครงการจะปรับปรุงส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างไร ระดับการมีส่วนร่วมสามารถวัดจาก จำนวนประชากร ความถี่ระดับ และกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมการร่วมตัดสินใจ วางแผน และติดตามผล

3) **ระดับความพึงพอใจ** เป็นเกณฑ์วัดระดับการยอมรับ โดยอาจพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจกับบริการของรัฐ สัดส่วนของครัวเรือนที่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โครงการ ระดับความพึงพอใจในมาตรการตามโครงการ

4) **ความเสี่ยงของโครงการ** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลเพื่อดูว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่ ซึ่งค่าความเสี่ยงจะประเมินจากการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโครงการ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมทั้งระยะสั้นและระยะยาว

4. เกณฑ์ผลกระทบ (Impacts)

เป็นการพิจารณาผลกระทบโดยรวมต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน สังคมและหน่วยงานในภาพรวม เป็นผลกระทบระยะยาว ผลกระทบอาจมีทั้งที่มุ่งหวัง (Intended Impacts) และผลกระทบที่ไม่ได้มุ่งหวัง (Unintended Impacts) ซึ่งอาจเป็นผลด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 3 ประการ คือ

1) **คุณภาพชีวิต** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบต่อการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย อาทิ รายได้ ความเป็นอยู่ โอกาสทางการศึกษา การมีงานทำ สุขอนามัย สภาพแวดล้อมของครัวเรือนชุมชน โดยสามารถวัดจากสัดส่วนครัวเรือนหรือประชากรที่ได้รับบริการจากโครงการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดี หรือมาตรฐานการดำรงชีพ

2) **ทัศนคติและความเข้าใจ** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยมุ่งเรื่องทัศนคติและความเข้าใจของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ โดยสามารถวัดระดับ(Scale) ทั้งเชิงบวกและลบต่อตัว

โครงการเอง โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และมาตรการนโยบายผลประโยชน์ของโครงการ ความพึงพอใจในการรับบริการ และทัศนคติต่อผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โครงการ

3) **การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยให้ความสำคัญเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยเปรียบเทียบระยะก่อนและหลังมีโครงการ อาทิ สัดส่วนของครัวเรือนที่ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตที่รักษาสิ่งแวดล้อม จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบธรรมชาติมากขึ้น การปฏิบัติของใช้รถยนต์โดยเคารพกฎจราจรมากขึ้น การออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น และลดละพฤติกรรมการซื้อสิทธิขายเสียง การลดพฤติกรรมการประพาศมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่

5. เกณฑ์ความสอดคล้อง (Relevance)

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องมุ่งพิจารณาว่าวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการหรือสามารถแก้ไขปัญหาตามที่กำหนดไว้แต่ต้นหรือไม่ ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินความต้องการที่แท้จริง ตลอดจนจะต้องตอบคำถามด้วยว่า แนวทางและกลยุทธ์ที่ใช้ในการดำเนินงานสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาที่เป็นจริงได้หรือไม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ประการคือ

1) **ประเด็นปัญหาหลัก** ซึ่งพิจารณาจากจำนวนเรื่องหรือประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งที่ได้รับการแก้ไขแล้วและที่ยังไม่สามารถแก้ไข รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาตามความเร่งด่วน ตามความรุนแรงของปัญหา

2) **มาตรการหรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา** เป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นมาตรการทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยสามารถดูได้จากมาตรการที่ผู้บริหารโครงการนำมาใช้ตลอดช่วงระยะเวลาของการดำเนินโครงการ และความสอดคล้องกับปัญหาหลัก

3) **ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมาย** เป็นตัวชี้วัดถึงความต้องการของผู้รับบริการในการแก้ไขปัญหาที่ประสบอยู่ อาทิ คำร้องเรียน ข้อร้องทุกข์ ให้แก้ไขปัญหาเพื่อสนองตอบประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินโครงการ หรือได้รับความเสียหายจากการดำเนินโครงการซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องในการดำเนินโครงการและสนองตอบต่อความต้องการของประชากรเป้าหมาย

6. เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability)

เป็นเกณฑ์การพิจารณาที่สืบเนื่องมาจากความสอดคล้อง โดยพิจารณาระดับความต่อเนื่องของกิจกรรมว่าจะสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่มีการใช้งบประมาณจากภายนอกโครงการ ความสามารถในการเลี้ยงตัวเองได้ นอกจากนี้ยังหมายถึงความสามารถในการขยายกิจกรรมไปยังพื้นที่แห่งใหม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1) **ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ (Economic viability)** เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรทางการเงินของโครงการ อาทิ จำนวนงบประมาณของโครงการ แผนการใช้จ่ายงบประมาณภาระผูกพัน สัดส่วนค่าใช้จ่ายเทียบกับผลผลิตที่ได้ ปริมาณเงินทุนสำรอง แหล่งสนับสนุนเงินงบประมาณ ปริมาณงบประมาณหรือเงินทุนหมุนเวียน จำนวน และขนาดกองทุนดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของโครงการ

2) **สมรรถนะด้านสถาบัน (Institutional capacity)** เป็นตัวชี้วัดความสามารถของหน่วยงานในการบริหารโครงการ การพัฒนาองค์กรประชาชน การมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับการมีส่วนร่วมของประชากรกลุ่มเป้าหมายในกระบวนการตัดสินใจ การวางแผนงานบริหารโครงการ และการปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินโครงการ

3) **ความเป็นไปได้ในการขยายผล** เป็นตัวชี้วัดความยั่งยืนโดยพิจารณาความสามารถในการพึ่งตัวเอง โอกาสและช่องทางในการขยายผลการดำเนินโครงการกรณีโครงการประสบผลสำเร็จด้วยดี ทั้งการขยายผลตามแนวราบ กล่าวคือ การเพิ่มกิจกรรมโครงการ การเพิ่มจำนวนประชากรเป้าหมาย การขยายกำลังผลิตของโครงการเดิมและการขยายผลในแนวดิ่ง ได้แก่ การขยายพื้นที่โครงการ การขยายเครือข่ายโครงการออกไปทั่วภูมิภาค และการยกระดับโครงการเป็นระดับชาติ

7. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity)

เป็นเกณฑ์ที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม (Social equity) โดยพิจารณาถึงผลลัพธ์และผลกระทบจากการดำเนินโครงการ โดยยึดหลักการว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายจะได้รับหลักประกันเรื่องความเป็นธรรม ความเสมอภาค ความทั่วถึง ในการรับบริการ การจัดสรรคุณค่า (Values) และการกระจายผลตอบแทนที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ประการ คือ

1) **ความเป็นธรรมระหว่างกลุ่มอาชีพ** เป็นตัวชี้วัดความเป็นธรรมโดยให้ความสำคัญทุกกลุ่มย่อยในสังคม อาทิ ความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรแหล่งน้ำแก่กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพเศรษฐกิจที่จัดให้ประชากรทุกสาขาอาชีพ

2) **ความเป็นธรรมระหว่างเพศ** เป็นตัวชี้วัดที่ให้ความสำคัญเรื่องความเป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากขึ้นในการประเมินโครงการพัฒนา โดยดูว่าการดำเนินโครงการให้ความเสมอภาคระหว่างเพศ หรือมีการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศ (Gender discrimination) หรือไม่ โดยสามารถพิจารณาเรื่องความเทียมในโอกาส บทบาทระหว่างหญิง/ชาย การปฏิบัติที่เคารพสิทธิของสตรี

3) **ความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น (Intergenerational equity)** เป็นตัวชี้วัดที่เน้นความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น ระหว่างชนรุ่นปัจจุบันและชนรุ่นอนาคต (Future generation) ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการจัดสรรและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดหาพลังงาน โครงการพัฒนาขนาดใหญ่ โครงการที่

8. เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities)

เป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินโครงการเพื่อเป็นหลักประกันว่า การดำเนินโครงการจะ
ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลการทบด้านลบต่อสังคม หรือชุมชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ

3 ประการ คือ

เป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินโครงการเพื่อเป็นหลักประกันว่า การดำเนินโครงการจะ
ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลการทบด้านลบต่อสังคม หรือชุมชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ

3 ประการ คือ

1) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เป็นตัวชี้วัดความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผล

2) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เป็นตัวชี้วัดผลกระทบหรือความเสียหายทางด้าน

3) ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นตัวชี้วัดความเสียหายที่เกิดจากการ

เกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าวข้างต้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการ ซึ่ง

72

